

Written by - முனைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழாய்வுத் துறை, தபய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

இவர் பாஞ்சால நாட்டரசன் யாகசனேனின் மகள் பாஞ்சாலி எனவும் குறிக்கப்படுவாள்; இவளைப் பஞ்சகன்னியரில் ஒருத்தி என்றும் கஹுவர்; அகலிகை, திரௌபதி, சீதை, தாரை, மண்டோதரி என்பவர்கள் பஞ்சகன்னியர்களாகக் கஹப்படுகிறார்கள். இவள் யாகசனேன் வளர்த்தவளே வித்தீயினில் தோன்றியவள். இவள் முற்பிறப்பில் நளாயினி என்னும் பெயர் உடையவளாக இருந்து மௌத்கலய முனிவரகை கணவராகப் பெற்றிருந்தாள். அவர் மௌத்கலய முனிவர் நளாயினியின் கற்புடமையைச் சோதித்தறிய விரும்பம் கொண்டார். கூட்டவியாதி கொண்டவர் போல் நடந்தும் நளாயினியின் கற்புடமையைக் கண்ட முனிவர் மனம் மகிழ்ந்து உனக்கு வணேடியது என்ன? என்று கேட்க, அவள் நின் நீங்காத அன்பே வணேடும் என்று கேட்டாள். நளாயினி இப்பிறப்பு முடிந்து இறந்தாள். பின் இந் திரசனேன் என்னும் பெயருடன் மறுபிறப்பை அடைந்து மௌத்கலய முனிவரையே சார்ந்தாள். அவர் இல் வாழ்வதைத் துறந்து தவ வாழ்க்கையை மறே கொண்டிருந்தார். எனவே, இந் திரசனேனையின் கருத்திற்கு இணங்காமல் சிவபெருமானை நோக்கித் தவம் செய்யும் படி கஹினார் சிவபெருமான். சிவபெருமான் இவள் முன் தோன்றி அருள் செய்தபோது, 'எனக்குக் கணவனதைத் தருவீராக' என்று ஐந்து முறை வணேடினாள். இவர் முற்பிறப்பில் இவள் தன் கணவனின் ஐந்து வடிவங்களோடு இன்பம் நுகர்ந்தமையைக் கருத்தில் கொண்டு அவ்வாறே ஆகுக என்றார்; சிவபெருமானால் பிலத்தில் அடதத்து வகைக்கப்பட்டிருந்த இந் திரர்கள் ஐவரையும் பார்த்து 'நீ விரி இந் திரசனேனகைக் கணவர் ஆகுகள்' என்றார். அவ்வாறே அந்த ஐவரும் நிலவலகத்தில் பாண்டவர் களாகப் பிறந்து திரௌபதியதை திருமணம் செய்தார்கள் என்று ஒரு புராதனக் கதை கஹப்படுகிறது. இக்கதை முற்பிறப்புடன் தொடர்புபடுத்திக் கஹப்படுவதாகும்.

யாகசனேன் நடத்திய சூயம் வரத்தில் அரசுசூனனால் வறெறிபெற்றுக் கொண்டுவரப்பட்ட திரௌபதி குந்தியின் கட்டளபைப்பி ஐவரையும் மணக்க வணேடியவளானாள். அப்போது வியாசர் திரௌபதியின் முற்பிறப்பை யாகசனேனிடம் எடுத்துச் சொல்லி இத்திருமணத்தை நடத்தாகு என்றார். தளெமிய முனிவர் தருமனுக்கு முறைப்படி திருமணச் சடங்குகளை நடத்திப் பின் முறைப்படி மற்றைய நால்வருக்கும் திருமணம் நடந்தது. பாண்டவர்கள் செய்த இராசசூய வளேவிக்கு வந்திருந்த துரியோதனனை இவள் இகழ்ந்து நகதைத் தற்காக அவன் சினங்கொண்டான். துரியோதனன் பாண்டவர்களைச் சப்தாட்டத்திற்கு அழைத்து அவர்களின் நாடும் நகரங்களையும் இழக்கச் செய்து அபிமனைப்படுத்தினான். அவன் திரௌபதியதை தன்தொடையின்மீது அமரச்சொல்லியும் தன்னகைக் கணவராக ஏற்றுக்கொள்ளும்படியும் துன்புறுத்தினான். திரௌபதி மறுத்ததால், அவன் துச்சாதனனை ஏவி அவளது துகிலை உரியச் சொன்னான். கிருட்டிணன் அருள்பெற்றுத்

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பேராசிரியர் , தமிழாய்வுத் துறை, தய வளனார் தன்னாட்சிக் கல் லரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

திரௌபதி தயை வமாக உயர த தப பட டுள் ள நிலையின்கை காண்முடிகிறது. தமிழ் நாட டில் மட டுமே திரௌபதியம் மன் வழிபாடும் காணப் படுகிறது. பாரதக் கதையை விழாவாக நடத்திக் காட டும் இந்த விழாவில் மூதன் மயைக இருப்பது திரௌபதியே. இதற்குத் திரௌபதி கற்புத் தயை வம் என பது மட டும் காரணம் அல்ல. அதாவது கற்புத் தயை வம் என பதுற காகத் திரௌபதி வழிபடும் கடவுள் நிலையை அடையவில்லை. இந்த வழிபாட்டில் மாரியம் மன் போன்ற தயை வமாகவே திரௌபதியின் தயை வத் தன் மை வடிவமைக்கப் பட்ட டுள் ளது. வடதமிழகப் பகுதியில் வழிபடப் பட்டும் மற்ற பெருந்தயை வ வழிபாட்டில் உள்ள சடங்குகளும் முறைகளும் திரௌபதி வழிபாட்டிலும் பின்பற்றப் படுகிறது. இதயைலெலாம் தொகுத்துப் பார்க்கும் போது கதைக் காகவோ கதையில் திரௌபதி பாத்திரம் பெற்றுள்ள ஏற்றமான நிலைக் காகவோ இந்த வழிபாட்டில் திரௌபதி தயை வமாகக் கப்படவில்லை. இங்குள்ள பெருந்தயை வ வழிபாடே பாரதக் கதையில் பொருத்தமான திரௌபதியை வழிபாடும் தயை வமாக மாற்றுவதற்குக் காரணமாக அமைந்துவிட்டது எனக் கருதலாம் என்கிறார் இரா.சீனிவாசன் (பி.மஞ்சுளா, 2011: 04 – 05).

சங்க இலக்கியச் சய்யுட்களைப் பாரதக் கதையோடும் தொடர்புபடுத்தும் முறைமை சங்க இலக்கியங்களில் பாரதக் கதை நிகழ்வுகள் இடம் பெற்றிருப்பதாகச் சான்றோர் பெரும்கள் கருதுகிறார்கள். அவ்விலக்கியங்களில் இடம் பெற்றுள்ள கதைகள் உண்மையான நிகழ்வுகளா? அல்லது உரையாசிரியர்கள் எழுதிய கட்டுக் கதைகளா என பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டியது தமிழ்ச் சமீகத்தின் கடமையாகும். தமிழ் இலக்கியங்களாகும் மூதன் மூதல் உரை எழுதப் புகுந்தோர் தங்களையே எண்ணத்திற்கு ஏற்றாற்போல் உரை எழுதி இருக்கிறார்கள். பின்னாளில் உரை எழுதப் புகுந்தோரும் ஆய்வுரைகளைப் பட்டிக் கமாலும் பின்பற்றாமலும் ஆய்வு நோக்கில் உரை எழுதாமல் முன்னோர் எழுதி வதை உரையே சிறந்த உரை என்று எண்ணி எழுதிவதை துள்ளனர். அவ்வரைகளில் பல மாறுபட்ட கருத்துக்கள் உள்ளன. அவைகளில் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய வகைகளில் பலவும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத வகைகளில் சிலவும் உள்ளன. பல வரலாற்றுக் குறிப்புகள் மயக்கம் தரும் வகையில் அமைந்துள்ளன. அவைகளை எல்லாம் போக்குகின்ற கடமை ஆய்வாளர்களாகும் உண்டு. அவைகளில் சில கட்டுரைகளை ஆய்வாளர்கள் களைந்தாலே அது ஆய்வுலகிற்கு அவர்கள் ஆற்றும் சிறந்த பணியாக விளங்கும். தொண்டமைண்டலப் பகுதிகளில் நடப்பெறும் திரௌபதியம் மன் வழிபாடும் குறித்துச் சிறிய அளவில் இங்கு ஆய்வு நிகழ்த்தப் பெற்றாலும் அவற்றினுடைய உட்கட்டமைப்பு, வளிக் கட்டமைப்பு, தோற்றம், வளர்ச்சி, வழிபாட்டுத் தன்மைகள், அவ்வழிபாடும் தமிழகம் வந்த வரலாறு, அதனுடைய நோக்கம், அதனுடைய போக்கு, அதனுடைய எண்ணம் போன்ற கட்டுரைகளை உற்று நோக்க வேண்டும். பல லாயிரம் ஆண்டுகளாகும் முன்பே தமிழகத்தில் மாரியம் மன் வழிபாடும் பின்பற்றப் பட்ட டுள் ளது. மாரியம் மன் வழிபாடும் குறித்துப் பல ஆய்வாளர்கள் ஆய்வுகள் நிகழ்த்தியுள்ளனர். தொன்மையான தமிழகத்தின் முக்கிய வழிபாடாக விளங்கிய மாரியம் மன் வழிபாடும் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் ஆட்சியைத் தல்லவர் ஆட்சிக் காலத்தில் மாரியம் மன் வழிபாட்டோடு இணைத்துத் திரௌபதியம் மன் வழிபாடும் கொண்டாடப் படுகிறது. இது தமிழகத்தின் ஆட்சிமாற்றத்தின் போது ஏற்பட்ட வழிபாடும் முறையாகும். அவ்வழிபாடும் முறைகள் தமிழகத்தில் குறிப்பாகத் தொண்டமைண்டலப் பகுதிகளில் இடம் பெற்றுத் திகழ்ந்தன.

சங்க இலக்கியங்களில் பஞ்சபாண்டவர்கள் மற்றும் துரியோதனனாதியர் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுவதாகச் சான்றோர் பெரும்கள் கருதுகின்றனர். அவர்கள்

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பேராசிரியர் , தமிழாய்வுத் துறை, தய வளனார் தன்னாட்சிக் கல் லெரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

அதற்கு ஏற்றாற பதிலாக சங்க இலக்கியப் பாடல்களைச் சான்றோர் காட்டுகின்றார்கள். அவர்கள் சான்றோர் காட்டும் பாடல்கள் அவர்களைப் பற்றியது தானா? அவர்கள் கருதுவது உண்மையிலேயே அத் தினாபுரத்தை அரசாண்ட பஞ்சபாண்டவர்களா? துரியோதனனாதிபயரா? சங்க இலக்கியக் காலக் கட்டத்திற்கும் வியாசர் எழுதிய பாரதக் காலக் கட்டத்திற்கும் தொடர்பு உள்ளதா? என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டியது ஓர் ஆய்வாளருடைய கடமையாகும். சங்க இலக்கியங்களில் அகநானூறு, புறநானூறு, கலித்தொகை, பதிற்றுப்பத்து, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை ஆகிய நூல்களிலும் காப்பிய இலக்கியங்களில் சிலப்பதிகாரம், மணிமகேலை, சீவகசிந்தாமணி, பெருங்கதை போன்ற நூல்களிலும் சவை, வணைவ இலக்கியங்களான பன்னிரு திருமுறை, நாலாயிரத்திவ்வியப் பிரபந்தம் ஆகிய நூல்களிலும் பாரதக் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. பக்தி இலக்கியக் காலமாகிய கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு தோன்றிய பல நூல்களில் பாரதக் குறிப்புகள் இறையியல் நோக்கில் காட்டப்பட்டுள்ளது. தமிழ் மொழி இலக்கியங்களில் இறையியல் நோக்கில் வடமொழிப் பண்பாட்டு நூல்களின் தொடர்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. அப்போது, தமிழ் இலக்கியங்களில் மொழிக் கலப்பும் பண்பாட்டுக் கலப்பும் இனக் கலப்பும் இறையியல் நோக்கில் மட்டும் அதிக அளவில் இடம்பெற்றுள்ளன. ஆனால், சங்க இலக்கியங்கள் என்று கருதப்படுகின்ற அகநானூறு, புறநானூறு, கலித்தொகை, பதிற்றுப்பத்து, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை போன்ற நூல்களிலும் காப்பிய இலக்கியங்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற சிலப்பதிகாரம், மணிமகேலை ஆகிய நூல்களிலும் பாரதக் கதைக் குறிப்புகள் நேரடியாகப் பொருள்படும்படியாகக் காணப்படுகின்றனவா என்று ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். இந்நூல்களின் பாடல்களை மூதன்மையாகக் கொண்டு ஆய்வு நிகழ்த்திய சான்றோர் பெருமக்கள் கபறிய கருத்துக்களின் உண்மையை மனமே மலேமும் தக்க சான்றோர்கள் காட்டி ஆய்வு நிகழ்த்திக் காட்ட வேண்டும். அப்போது அதனுடைய உண்மையைச் சிறப்பாக அறியமுடியும். சங்க இலக்கியங்களில் பாரதக் கதைக் குறிப்புகள் நேரடியாகப் பொருள் விளங்கும்படி காணப்படுகின்றனவா என்பதையும் அல்லது உவமங்களின் வாயிலாகக் காணக்கிடக்கின்றனவா என்பதையும் அவற்றிற்கு உரையாசிரியர்கள் கபறுகின்ற விளக்கங்களையும் இங்குக் காணலாம்.

சரேமான் பெருஞ்சோற்று உதியன் சரேலாதன் சரேமன்னர்களாள் ஒருவன். இவனை உதியன் என்றும் உதியஞ்சரேல் என்றும் உதியஞ்சரேலன் என்றும் மாமலனாரும் கோட்டம்பலத்ததுஞ்சிய சரேமானும் பாடியுள்ளார். பாண்டவரும் துரியோதனனாதிபயரோரும் பொருதகாலத்து இருத்திறத்துப் படகைக் கும் பெருஞ்சோறிட்டு இச்சரேமான் நடுநிலைபுரிந்தான் என்பது பற்றி, இவன் பெருஞ்சோற்று உதியன் சரேலாதன் எனப்படுகின்றான் (துரணசாமிப்பிள்ளை, 2002: 4). வானவரம்ப, பெரும், நீ, அசுரைத் தலையாட்டமணிந்த குதிரையையுடைய பாண்டவர் ஐவருடனே சினந்து நிலத்ததைத் தம்மிடத்தே கொண்டபொற்புந் (பொன்மணி) தும்பையையுடைய துரியோதனன் மூதலாகிய நூற்றுவரும் பொருது போர்க்களத்தின் கட்டபுந் துணையையும் பெருஞ்சோறாகிய மிக்க உணவையே இருபடகைக் கும் வரையாது வழங்கினோய் என்று புறநானூற்றின் 2 வது பாடல் கபறுவதை,

வானவரம்பனை, நீயோ பெரும்!
அலங்குளபைப் புரவி ஐவரொடு சினனெஇ
நிலந்தலகைக் கொண்டபொலம்புந் தும்பை
ஈர்ஈம் பதின்மரும் பொருது களத்தொழியப்
பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்துதோய்

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பரோசிரியர் , தமிழாய்வுத்துறை, தய வளனார்
தன்னாட்சிக் கல் லரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

(புறம் .2:12-16)

என்ற பாடலடிகள் காட்டுகின்றன. இப்பாடலுக்கு உரையும் விளக்கமும் க஠றிய ஓளவை சூ. துரசாமிப்பிள்ளை பாரதப்படகைக்குப் (இரு படகைக்கும்) பெருஞ்சோறாகிய மிக்க உணவை வரையாது வழங்கினான் என்றும் இமயத்து அடிப்பகுதியில் நடந்த பாரதப்போர் நிகழ்ச்சியில் சரேமான் செய்த நடுநிலை உதவியை இவர் நரேில் கண்டறிந்தவர் எனத் துணிதற்கு இடனாகிறது என்றும் க஠றுகிறார் (துரசாமிப்பிள்ளை, 2002:6-7). வானவரம்ப! பெரும்! நீ பாண்டவர் ஐவருடனே சினந்து நிலத்ததைத் தம்மிடத்தே கொண்ட துரியதோதனன் முதலாகிய ந஠ற்றுறவரும் போர்க் களத்தின் கண்டபுந்துணையும் பெருஞ்சோறாகிய மிக்க உணவை இரு படகைக்கும் வரையாது வழங்கினதேய் என்று உ.வ. சாமிநாதையர் (1971), ஓளவை சூ.துரசாமிப்பிள்ளை (2002), கோ. இளையபெருமாள் (2006), வ.த. இராமசுப்பிரமணியம் (2000), பாலசுப்பிரமணியன் (2004), இன்னும் பிற உரையாசிரியர்களும் மறே க஠றிய கருத்துக்கு ஏற்பவதே உரையை எழுதியுள்ளனர். முன்னரே எழுதிய உரையைப் பின்பற்றியே பின்னாளில் உரை எழுதப்புகுந்தரே அனைவரும் அவற்றைப் பகுத்துப் பார்க்காமல் உரையை எழுதியுள்ளனர் என்பது கருத்தக்கது.

அகநான஠ற்றின் 233-ஆம் பாடலில் உதியன் சரேலாதன் பாரதப்படகைக்குப் பெருஞ்சோறு அளித்ததாக வரலாற்றுப்பதிவு காணப்படுகிறது. வீரம் நிறைந்த குதிரைப் படயையும் பகைவரிடம் தரேல் வியுறாத வலிமையையும் உடயைவனாய் துறக்கம் அடந்த தன் முன்னரே க்குத் தனெ புலத்தாரக் கடனாக உதியன் சரேல் சோறு அளித்தப்போது அதை உண்ணுதற்குச் சூற்றிலும் இருந்த பதே க்க஠ட்டம்போல அவை தரேன்றும் எனும் உவமயின் வாயிலாகப் பாரதக்கதை குறிப்புக் காணப்படுவதை,

மறப்படகைக் குதிரை மாறா மறைத்தின்

துறக்கம் எய்திய ததொய்யா நல் இசை
முதியர்ப்பணிய உதியஞ்சரேல்
பெருஞ்சோறு கொடுத்து ஞானறை
க஠ளிச் சூற்றம் குழீ இரூந்தாங்கு (அகம்.233: 6-10)

என்ற அகநான஠ற்றுப்பாடலடிகள் காட்டுகின்றன. பதிற்றுப்பத்தின் இரண்டாவது பத்து இமயவரம்பன் நடுஞ்சரேலாதனைப் பற்றிக் குமட்ட஠ர்க்கண்ணனார் பாடியது. அதில் 14 வது பகுதியாக இடம்பெற்றுள்ள சானறரே மயெம் மறை எனும் தலப்பில் பாரதக்கதைக் குறிப்புக் காணப்படுகிறது. போர் புரிவதில் மனே மயூற்ற துரியதோதனன் முதலிய ந஠ற்றுறவர்களோடு அவர்கள்குத்துணை வலியாக அமறை தவன் அக்கூரன் என்ற வள்ளல். அவனைப் போன்ற வள்ளல் தன்மை உடயாய் என்று அதற்கு விளக்க உரை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் ஈரமை பதின்மர் எனும் சொல் துரியதோதனன் முதலிய களரவர் ந஠ற்றுறவரைக் குறிப்பிடுவதாக,

போர்தலை மிகுத்த ஈர்஠ம் பதின்மரொடு
துப்புத்துறை போகிய துணிவுடை ஆண்மை
அக்கூரன் அனயை கவைண் மயையே (பதி. பத்து. 5-7)

என்ற பாடலடிகளால் அறியமுடிகிறது. உ.வ.சாமிநாதையர் ஈரமை பதின்மர் என்பது துரியதோதனன் முதலிய களரவர் ந஠ற்றுறவர் என்று உரை க஠றியுள்ளார் (1994:16). ச.வ.வ.

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பரோசிரியர் , தமிழாய்வுத் துறை, தய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

சுப பிரமணியனும் (2009:41) துரியதோதனன் மூதலிய களேரவர் நூற்றுவர் என்று விளக்கம் அளித்துள்ளார். இவர்களைப் போன்றே பிற உரையாசிரியர்களும் விளக்க உரை கொடுத்துள்ளனர். இவர்கள் கஹிய உரைகள் எல்லாம் அவர்களிடையே கஹீற்றுக்களாகவே அமைகின்றன. சங்க இலக்கிய மலபாடல்களாகும் அவர்கள் கஹிய உரைகளாகும் பொருத்தமில்லாமல் இருக்கின்றன என்பது கருத்தக்கது.

சங்க இலக்கிய நூல்களில் கலித்தொகையும் பரிபாடலும் காலத்தால் பிற்பட்டதாகச் சான்றோர் பெருமக்கள் கருதுகின்றனர். இந்நூல்களில் இடசைச் சீரமைப்பைப் பல பாடல் வரிகளைச் சீர்த்திருப்பதற்கும் வாய்ப்புகள் உள்ளன. கலித்தொகை எனும் நூல் பிறகால நூல் என்று எண்ணும் போது, அதில் இவ்வாறான பாடல் வரிகள் இடம்பெறவும் வாய்ப்புள்ளது. அவர்கள் அதனுடைய மொழியமைப்பு, மொழிநடையமைப்பு, மொழிக் கஹீறுகள், மொழிச்சொற்கள் (கலசைச் சொற்கள்), கதவைப் பின்னணி, வடநாட்டு இலக்கியப் பதிவுகள், பதிப்பித்து எழுதும் போது இடசைச் சீரமைப்புகள் கையாளப்பட்டமை, மலநூலில் இடசைச் சீரமைப்புகளைக் கையாண்டுள்ளமை, பாரதக் குறிப்பு இடம்பெறும் படி இடசைச் சீரமைப்புகளைச் செய்துள்ளமை, மலநூல்களாகும் பொருள் விளங்காமல் தங்களுடைய எண்ணத்திற்கு ஏற்றாற்போல் பொருள் கஹீறுள்ளமை போன்ற கஹீறுகளைக் கொண்டு இடசைச் சீரமைப்புகளை உறுதிப்படுத்துகின்றனர். கலித்தொகையில் நரேடியாகப் பொருள் படும் படியாகத் துரியதோதனன் மூதலிய களேரவர் நூற்றுவர் என்றும் பாண்டவர் ஐவர் என்று வரவில்லை. உரையாசிரியர்கள் இச்செய்யுளாகும் பொருள் கஹீறும் போது பாரதக் கதையைத் தொடர்புபடுத்தி உரை கஹீறுள்ளனர். வீரத்தில் சிறந்த நூற்றுவரில் தலைவனாகிய துரியதோதனனின் தொடையைப் பிளந்து உயிர்நீக்கிய பீமனைப் போல என்று உரைகஹீறி விளக்கம் தருவதை,

மறந்தலகைக் கொண்ட நூற்றுவர் தலைவனகை
கூறங்கு அறுத்திடுவான் போல் கஹீரநுதி மடுத்து அதன்
(கலி.52: 2-3)

என்ற பாடலாகளால் அறிய முடிகிறது. கீழ்க்காணும் பாடல்களில் துரியதோதனன், துச்சாதனன், திரிபெதி, அசுவத்தாமன், சிகண்டி போன்ற பெயர்கள் நரேடியாக இடம்பெறவில்லை. ஒரு காளையின் கஹீரமையான பார்வையைக் கு அஞ்சாமல் பாய்ந்த ஒருவனை, அவன் சாகுமாறு தனது கொம்பால் குத்திக் குலகைகும் ஏறு தழுவாதல் காட்சியை உவமையாக அதில் காட்டப்பட்டுள்ளது. திரிபெதியின் கஹீர்தலைப்பற்றி இழுத்த துச்சாதனனைப் போலப் போர்க்களத்தின் பகைவர் நடுவே நடுஞ்சைப் பிளந்து பழிமுடித்த வீமனைப் போலத் தோன்றுகிறது என்று உரை எழுதியுள்ளது,

அம்சீர் அசைஇயல் கஹீர்தற்கை நீட்டியான்
நடுஞ்சம பிளந்திட்டு நரோர் நடுவண்தன்
வஞ்சினம் வாய்த்தானும் போனம் (கலி.101: 18 - 20)

என்ற பாடல்களால் தெரிவிக்கின்றன. ஒரு காளையின் தனது கோபத்தகைக் கண்டு அஞ்சாமல் பாய்ந்த ஒருவனைத் தன்னுடைய கொம்பின் முனையால் குத்திக் குலகைகும் காட்சிக் கு உவமையாக அதில் காட்டப்படுகிறது. அது அசுவத்தாமன் தனது தந்தையாகிய துரோணரைக் கொன்ற சிகண்டிகை (திட்டத்துய்மன்) நல் இருளில் சின்று போரிட்டு வனென்று தலையைத் திருக்கிக் கொன்றதைப் போல் உள்ளது என்று உரை கஹீறுவதை,

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பரோசிரியர் , தமிழாய்வுத்துறை, தய வளனார்
தன்னாட்சிக் கல்வரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

ஆரிருள் என் னான அருங் கங் குல வந் து தன்
தாளின் கடந் துஅட் டுத் தந் தயைகைக் கொன் றானதைத்
தடோளின் திருக்குவான் பபோன் ம் (கலி.101: 30 – 32)

என்ற பாடல் தொடர்கள் புலப்படுத்துகின்றன. அவர்தம் எலும்புகள் முறிந்து தசை
கிழிந்து களத்தில் பரவிக் கிடந்தன. காளகைகள் இடிஎன முழங்கின; வாத்தியங்கள்
இசைத்தன. இவ்வை எல்லாவற்றாலும் அக்களம் களெரவர் நடுற்றுவரும் மடியும் வில்
வலிமை வாய்ந்த பாண்டவர் செய்த போர்க்களத்தை ஓக்கும் என்று பாரதக்கதையைக் குத்
தொடர்புப்படுத்தி உரகைபுறியுள்ளதை,

புரிபு மறே சனெ ற நடு ற்றுவர் மடங் க
வரிபுனவை வல் வில் ஐவர் அட் ட
பொருகளம் பபோலும் தொழி உ (கலி.104: 57 – 59)

என்ற பாடலடிகள் காட்டுகின்றன. கையில் கம்புகொண்டு ஆநிரை மயேக் கின்றாய்.
ஆனால் நீ ஆயனாகத் தானெறவில்லை. அவரின் வறோகத் தவேரூள் சரியினின் மகனாகிய
காரணனோ என்று உரை எழுதியுள்ளதை,

ஆயனவை அல்லை பிறவோ அமரரூள்
ஞாயிறுபு புத்தளே மகன் (கலி.108: 12 – 13)

என்ற வரிகள் மடலம் அறியலாம். அது பாரதக்கதையில் வருகின்ற கரணனைக்
குறிப்பதாக எழுதப்பட்டது. பன்னிரூ கதிரவரில் பகன் என்பவன் ஒருவன்.
அவனைப் போல் பார்வையற்ற கண்ணுடையவன் திருதராட்டிரன். அவனுடைய முதல்
மகன் துரியதோதனனின் சமீப சரியால் பாண்டவர் இருந்த அரக்கு மாளிகையைத் தீ
வதைதான். ஐவரூள் ஒருவனாகிய வாயு மகன் பீ மன் விரைந்து எரியும் தீ க்கிடையே
வழிகண்டு தன்னுடைய சகோதரர்களகைக் காப்பாற்றி அவர்களோடு தப்பிச் சனெ றான்.
அதுபோல ஒரு யானவை உயர்ந்த மலையில் தீ ப்பற்றிய மடங்கில் காட்டிலிருந்து ஏனைய
யானகைக் கட்டத்ததை அழைத்துக் கொண்டு வெளியறும் என்று உரகைபுறியுள்ளதைக்
கீழ்க் காணும் பாடலடிகளால் காணலாம்:

வயக்குறூ மண்பிலம் வடமொழிப் பெயர்பெற்ற
முகத்தவன் மக்களூள் முதியவன் புணர்ப்பினால்
ஐவர் என்று உலகதே தும் அரசர்கள் அகத்தராக்
கபுனவை அரக்குஇல்லைக் கதழ் எரி சமீபந் தாங்குக்
களிதிகழ் கடாஅத்த கடாங்குளிறு அகத்தவா
முளிகழவை உயர் மலை முற்றிய முழங்கு அழல்
ஒள்ளுரூ அரக்குஇல்லை வளிமகன் உடதைத்துத்தன்
உள்ளத்துக் கிளகைகளோடு உயப்போகும் வான் போல
எழுஉறழ் தடக்கையின் இனம் காக்கும் எழில்வழேம்
(கலி.25: 1 – 9).

சங்க இலக்கிய நூல்களாகிய பெரும் பாணாற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை ஆகிய
நூல்களில் துரியதோதனனாதியர் நடுற்றுவர் பாண்டவர் ஐவர் குறிப்புகள் காணப்படுவதாக
உரையாசிரியர்கள் கருதுகின்றனர். தொண்டமான் இளந் திரயைன் போர் செய்யும்
போர்க்களம் பாரதப் போர்க்களம் போன்று இருந்தது. துரியதோதனனாதியர் நடுற்றுவர்

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பேராசிரியர் , தமிழாய்வுத்துறை, தய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

பாண்டவர் ஐவரோடும் போர சயெ த களம் போன்ற இரூந் ததாகப் பெரும் பாணாற்றும்படவை வரிகளாகக் கு உரவை எழுதியுள்ளதை,

ஈர்ஐம்பதினமரும் பொருது களத்து அவிய
பரே அமர்க் கடந்த கொடும் சி நடுநுந்தரே
ஆராச் சரெுவின் ஐவர் போல (பெரும் பாண் .415 – 417)

என்ற பாடலடிகளால் அறியமுடிகின்றது. காண்டக வனத்தவை எரித்த பிளந்த அம்பயைடயை அம்பறாத் துணியயையும் பித்தொழில் விரித்த கச்சயையையும் அணிந்த அரூச்சுனனது முன்னோனாகிய பீ மசனேன் இமயமலை போன்ற பரந்து விரிந்த மார்பயைடயைவன் . அவன் எழுதிய நுண்மயைான சமயைல் சாத் திரத்தின் அடிப்படயைல் அதனின்றும் வழுவாமல் சயெ த பலவறே உணவூ வககைளை ஓய்மானாட்டு நல்லியக்கோடன் உங்களவை உண்ணச் சயெ வான் என்று உரவை கற்றுப்பட்டுள்ளதைக் கீழ்க்காணும் பாடலடிகள் காட்டுகின்றன:

காளரி ஊட்டிய கவர் கணதைத் துணிப்
பு விரி கச்சபைப் புகழ்ஊன் தன்முன்
பனிவரவை மார்பன் பயந்த நுண்பொருள்
பணுவலின் வழிஅப் பலவறே அபிசில்
(சிறுபாண் . 238 – 241).

தமிழ்மொழியின் பழம்பெரும் காப்பிய இலக்கிய நூல்களாகிய சிலப்பதிகாரம் , மணிமகேலவை ஆகிய நூல்களில் பாரதக் கதைப் புதிவுகள் காணக்கிடக்கின்றன. இந்நூல்கள் காலத்தால் மிகவும் பழமயையும் துண்மயையும் வாய்ந்தவைகளாகும் . இவகைளில் உள்ள குறிப்புக்கள் உண்மயையிலயே பாரதக் கதை நிகழ்வுகளைத் துண் குறித்துள்ளதவை என்பதவை சான்றறேர் பெரும் கள் வழிநின்றும் ஆய்வு சயெ யப்பட வணே டும் . அவகைளில் உள்ள உண்மவைக் கற்றுக்களை வளிக் கொணர வணே டும் . அப்போதுதுண் அவகைளின் உண்மயைான நிகழ்வுகளையும் உண்மயைான குறிப்புக்களையும் காலத்தால் ஏறப்பட்ட மாற்றங்களையும் காலத்தால் புகுத்தப்பட்ட இடவை சரெுகல்களையும் உரவை வகுகுக்கப்பட்ட மாறகைளையும் நன்கு உணரமுடியும் . ஓர் இலக்கியத்தில் உள்ள உண்மவைக் கற்றுக்களை வளிக் கொணர வதே ஓர் சிறந்த ஆய்வு வாளர்களின் கடமயைாகும் . சிலப்பதிகாரம் சமண சமயத்தயையும் மணிமகேலவை பிளத்த சமயத்தயையும் சாரந்த நூல்களாகும் . அந்நூல்களில் எப்படி பாரதக் குறிப்புக்கள் இடம்பெற முடியும் ? பாரதக் கதை எச சமயத்தவை சாரந்த நூல் ? சிவபெருமான் , திருமால் எச சமயக் கடவுள்கள் ? என்பதயைலெ லாம் சான்றறேர் கள் எண்ணிப்பார்க்க வணே டும் . சவைம் , வணைவம் , சமணம் , பிளத்தம் , ஆசிவகம் இன்னும் பிற மதங்கள் தங்களுடயை மதக் கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்கும் வழிபாட்டவை நிலைநிறுத்துவதற்கும் பெரிதும் போட்டிபோட்டாக் கொண்டு இரூந்த காலத்தில் , சமண நூலும் பிளத்த நூலும் பிற சமயக் குறிப்புக்களை வளிக் கொண்டு வருமா என்பதயைலெ லாம் எண்ணிப்பார்க்க வணே டும் . அவர்கள் தங்களுடயை சமயக் கருத்துக்களைப் புதிவுசயெ வதே முக்கிய நோக் கமாக எண்ணியிருப்பர் . எனவவே, உரயைாசிரியர்கள் தங்களுடயை எண்ணத்திற்கு ஏற்றாற்போல் உரவை வகுகுத்துள்ளனர் என்பதவை இங்கு எண்ண வணே டும் .

சிலப்பதிகாரத்தில் பஞ்சபாண்டவர்களாகக் கிளரவர்களிடம் கண்ணன் துது சனென்றுள்ளமை, அரூச்சுனன் காண்டவ வனத்தவை எரித்துள்ளமை, பாரதப்போரில்

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன், உதவிப் பரோசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, தய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்வரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

இரூபடகைளாக கும் பரூருஞ் சோறும் அளித்த துள் எம்மை மூதலான பாரதக் குறிப்புகள் கீழ்க் காணுமாறு அமகைகின்றன:

நடந்தானை நிறுந்துவர்பால் நாற்றிசயும் போற்றப் படர்ந்து ஆரணம் முழங்கிப் பஞ்சவர்சுத்து துது நடந்தானை ஏத்தாநா என்ன நாவே (சிலம்பு.17: 147 - 148).

உரகக் குரங்கு உயர்ந்த ஓண்சிலை உரவோன் காவிரியிடையிநாள்போல் கலங்க (சிலம்பு.). ஓர்ஐவர் ஈர்ஐம்பதினமர் உடன்று எழுந்த போரில் பரூருஞ் சோறும் போற்றாது தான் அளித்த சரேன் பொறயைன் மலயைன் திறம் பாடிக் கார்சயெ் குழல் ஆட ஆடாமோ ஊசல் கடம்பு எறிந்தவா பாடி ஆடாமோ ஊசல் (சிலம்பு.வா.கா. 24).

பரூமச்சோறும் பயந்த திருந்துவலே தடக்கை திருநிலைபற்றி பரூருநாள் இரூக்கை அறன் அறிசெங்கோல் மறநறி நடுவாள பூறவூ நிறைபுக்கோன் கறவமை முறை செய்தோன் பிம்புனல் பழன்புகார நகர் வநேதன் (சிலம்பு.க.கா.23: 55 - 60).

விராடன் பரேஊர் விசயனாம் படியைக் காணிய சிழந்த கம்பலை மாக்களின் (மணி.ம.கா.3: 146 - 147).

சங்க இலக்கியங்கள், அதனைப் பின்தொடர்ந்து எழுந்த சிலப்பதிகாரம், மணிமகேலை ஆகிய இலக்கியங்களைத் தவிர்த்து பிறகால இலக்கியங்களாகக் குறிக்கப்படுகின்ற பிறகாப்பிய இலக்கியங்கள், பக்தி இலக்கியங்கள், சிறுநிலக்கியங்கள், புத்திலக்கியங்கள், உரநிலைகள் ஆகியவற்றில் பாரதக் குறிப்புகள் காணப்படுவது இயல்பேயாகும். ஏனெனில், பக்தி இலக்கியக் காலத்தில் வடநாட்டில் இரூக்கின்ற இலக்கியக் குறிப்புகள் பக்திநோக்கில் தமிழ் இலக்கியங்களில் இடம்பெற்று விட்டன. தமிழ் இலக்கியங்களில் இறையியல் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் வடநாட்டுக் கடவுள்களையும் தமிழ்நாட்டுக் கடவுள்களையும் சான்றோர் பரூமக்கள் ஒன்று கலந்த நிலையில் பாடத்தொடங்கினர். இதனால் பலதொன்மையான வரலாற்றுக் குறிப்புகள், பூராதனக் குறிப்புகள் இலக்கியங்களில் பயின்ற வந்துள்ளன. ஐவர், பஞ்சவர், ஈர்ஐம்பதினமர், நிறுந்துவர, பரூருஞ் சோறும் போன்ற குறிப்புகள் பாரதக் கதையோடு தொடர்பு உடையதாக் கொள்ள வேண்டாம். இக் குறிப்புகள் அனதைதும் தமிழகத்து மக்களின், மன்னர்களின், வீரர்களின் குறிப்புகள் என்று கொள்ள வேண்டும். இச்சயெயுள் அடிகளாகக் கு உரவை எழுதியவர்கள் பாரதக் கதையோடு தொடர்புபடாதி உரவை எழுதியுள்ளனர் என்பது கருத்தாக் கதாகும். சங்க இலக்கியம், சிலப்பதிகாரம், மணிமகேலை போன்ற நூல்களில் பாண்டவர், களரவர் என்று நரேடியாகப் பொருள்படும் படியான சொற்கள் இடம்பெறவில்லை. மயிலைசீனி. வநேக் கடசாமி இப்பாடல்களை ஆய்வுசயெத்து மறே குறித்தவாறு பல சான்றுகளைக் காட்டி

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பரோசிரியர் , தமிழாய்வுத் துறை, தாய வளனார் தன்னாட்சிக் கல் லரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

நிறுவியுள்ளார் (2002: 178 – 196).

மண்திணிந்த நிலனும் என்று தொடங்குகிற புறநானூற்று இரண்டாவது செய்யுள் , சரேமான் பரொஞ்சோற்று உதியன் சரேலாதனை மூரஞ்சியபர் முடிநாகராயர் பாடியது. உதியன் சரேலாதன் சனேகைக் குச் சோறு கொடுத்தது பற்றிப் பரொஞ்சோற்று உதியன் என்ற சிறப்புப் பெயர் பெற்றான் . பாண்டவர் களரவர் இருவருக்கும் நடந்த பாரதப்போரில் இரு தரத்துச் சனேகைகளுக்கும் போர் முடிகிற வரையில் இந்தச் சரேன் சோறு கொடுத்தான் என்று பழைய உரையாசிரியர் இந்தச் செய்யுளுக்கும் உரை எழுதியுள்ளார் . ஆகவே, உதியன் சரேலாதன் பாரதப்போர் நடந்த காலத்திலே இருந்தவன் என்று பலரும் நம்புகிறார்கள் . எனவே, இந்தச் செய்யுள் மிகப் பழமையானது என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள் . பாரதப்போர் கி.மு.1500-இல் இன்றைக்கு 3500 ஆண்டுகளுக்கும் முன்னர் நிகழ்ந்தது என்பது வரலாற்றறிஞர்களின் கருத்து. இதனால் , பரொஞ்சோற்று உதியன் சரேலாதனும் அவனைப் பாடிய முடிஞ்சியபர் முடிநாகராயரும் பாரதப்போர் நடந்த காலத்தில் இருந்தவர்கள் என்று கருதப்படுகின்றனர் . மண்திணிந்த நிலனும் என்று தொடங்குகிற இந்தச் செய்யுளிலே இவ்வரலாற்றின்கைக் கூறுகிற பகுதி இது:

வானவரம்பனை, நீ யபோ பரொம்!
அலங்குளபைப் புரவி ஐவரொடு சினைஇ
நிலந்தலகைக் கொண்ட பொலம்பிந்தும் பனை
ஈரஐம் பதினமரம் பொருது களத்தொழியப்
பரொஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்

பழைய உரைகாரர் இதற்கு இவ்வாறு உரை எழுதுகிறார் . வானவரம்ப, பரொம், நீ , அசனந்த தலையாட்டமணிந்த குதிரையையுடைய பாண்டவர் ஐவரொடே சினந்து நிலத்ததை தம்மிடத்தே கொண்ட பொற்பிந்த (பொன்மணி) தும்பையையுடைய தூரியதானன் முதலாகிய நூற்று வரும் பொருது போர்க்களத்தின் கட்டபுந்துணையும் பரொஞ்சோறாகிய மிகக் உணவையுடைய இரு படகையும் வரையாது வழங்கினோய் . இந்தச் செய்யுளில் வரும் ஐவர் , ஈரமைபதினமர் என்னும் சொற்கள் உரையாசிரியர்களை மயக்கிவிட்டன . ஆகையினால் ஐவர் என்பதற்குப் பாண்டவர் என்றும் ஈரமைபதினமர் என்பதற்குக் களரவராகிய தூரியதானாதியர் என்றும் பொருள் எழுதிச் சரேலாதனைப் பாரதப்போரின் பொருத்திவிட்டார் . உரையாசிரியரையெய்க்கியது போலவே ஏனையோரையும் மயக்கச் செய்வது இச்செய்யுளில் உள்ள ஐவர் , ஈரமைபதினமர் என்னும் சொற்கள் . இச்சொற்களின் உண்மையைப் பொருளையுணர்வோமானால் , பரொஞ்சோற்று உதியன் சரேலாதன் , பாரதப்போர் நடந்த காலத்தில் இருந்தவன் அல்லன் என்பதும் அவன் கட்சைக்காலத்தில் கி.பி. முதலாவது அல்லது இரண்டாவது நூற்றாண்டில் இருந்தவன் என்பதும் உள்ளங்கைநெலிக்கனிபோலத் தெரியும் . இச்செய்யுளில் ஐவர் என்றது பாண்டவரை அல்ல, பாண்டியரை ஆகும் . பாண்டவர் ஐவர் ஆனது போலவே, பாண்டியரும் ஐவர் ஆவர் . பாண்டவருக்கும் பஞ்சபாண்டவர் என்னும் பெயர் வழங்குவதுபோல, பாண்டியருக்கும் பஞ்சபாண்டியர் என்னும் பெயர் வழங்கியது. பாண்டவர் வறோ, பாண்டியர் வறோ. அண்ணன் தம்பியர் ஆகிய பாண்டவர் ஐவர் பாரதப்போர்க்காலத்தில் இருந்தனர் . பாண்டிய அரசுக் காலத்தைச் சேர்ந்த பாண்டியர் ஐவர் , பரம்பரை பரம்பரையாகப் பாண்டிய நாட்டை நடுங்க காலம் அரசாண்டனர் . பாண்டிய நாட்டை ஓரே காலத்தில் ஐந்து பாண்டியர்கள் வெவ்வேறாக ஊர்களில் இருந்து அரசாண்டனர் . இச்செய்தி பிற காலத்தில் மறைக்கப்பட்டது. இவ்வந்தது பாண்டியரில் தலமையை பாண்டியன் மதுரையில் அரசாண்டான் . பாண்டிய

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பேராசிரியர் , தமிழாய்வுத் துறை, தய வளனார் தன்னாட்சிக் கல் லரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

இளவரசன் கொற்கையில் இருந்து அரசாண்டான் . மற்ற மன்னர் பாண்டியரும் அதே சமயத்தில் வெவ்வேறெடங்களிலிருந்து அரசாண்டார்கள் . மதுரைப் பாண்டியனையும் கொற்கைப் பாண்டியனையும் நிலங்கள் சிறப்பாகக் கற்றியது போல மற்ற மன்னர் பாண்டியரசை சிறப்பாகக் கற்றவில்லை. ஆனால் , பாண்டியர் ஐவர் ஒரே காலத்தில் பாண்டிய நாட்டின் ஐந்து பகுதிகளிலிருந்து அரசாண்டனர் எனபதற்கு இலக்கியச் சான்றுகளும் சாசனச் சான்றுகளும் உள்ளன. பாண்டியர் ஐவர் என்னும் வரலாற்று உண்மை மறைந்துபோன பிற்காலத்திலே பஞ்சவர் , பாண்டவர் எனபதற்கு வேறுபாடு தெரியாமல் பாண்டியரையும் பாண்டவரையும் ஒருவராகக் கருதி மயங்கினார்கள் . மயங்கியதோடு அல்லாமல் பாண்டியருக்கும் பாண்டவருக்கும் உறவு முறையும் கற்பித்து விட்டார்கள் . சரே, சமோழ, பாண்டியராகிய முடிமன்னர் மீ வரும் மறைந்து தமிழ் நாடு வேறொரு ஆட்சியிலே சில நூற்றாண்டுகளாக இருந்த காரணத்தினாலே தமிழ் நாட்டு வரலாற்றுச் செய்கிகள் பல மறைந்துவிட்டது போலவே, பாண்டியர் ஐவர் என்னும் வரலாற்று உண்மையும் பிற்காலத்தில் மறைக்கப்பட்டது. பாரதம் எல்லாக் காலத்திலும் படிக் கட்டி வந்தபடியினாலே, பாண்டவர் ஐவர் என்கிற செய்தி மட்டும் குக்கிரமத் தவருக்கும் தெரிந்திருந்தது. எனவே, புறநானூற்று உரையாசிரியர் இச்செய்யுளில் பயின்றாள ஐவர் என்னும் சொல்லுக்குப் பாண்டவர் என்று உரை எழுதிவிட்டார் . ஐவரொடு சினைஇ எனபதற்குப் பாண்டியர் ஐவருடனும் சினந்து என்று பொருள் கற்றவனேடும் . அதாவது, உதியன் சரேலாதன் , பாண்டியர் ஐவருடனும் சினங்கொண்டான் எனபது கருத்து. துரியதோதனன் , பாண்டவர் ஐவருடனும் சினங்கொண்டான் எனபது இச்செய்யுளின் பொருள் அல்ல.

இச்செய்யுளில் வருகிற ஈரமைப்தின்மர் எனபதற்குத் துரியதோதனன் முதலிய நூற்றுவர் என்று உரையாசிரியர் பொருள் எழுதியுள்ளார் . ஐவரைப் பாண்டவராக் கிவிட்ட பிறகு ஈரமைப்தின்மரைத் துரியதோதனன் ஆதியர் நூற்றுவர் என்றுதானே கற்றவனேடும் ? அதற்கறே உரை எழுதிவிட்டார் . இங்கு எனக்கு ஒரு ஐயப்பாடு உண்டு . ஈரமைப்தின்மர் என்று இருப்பது ஈர ஒன்ப்தின்மர் (ப்தின்டெட்ப்பரே) என்று பாடம் இருந்திருக்கக் கட்டும் எனபது ஐயம் . ப்தின் எண்மர் என்னும் பொருளுடைய ஈர ஒன்ப்தின்மர் என்னும் பாடத்தை உரையாசிரியர் ஈரமைப்தின்மர் என்று திருத்திக் கொண்டாரோ என்று ஐயுறுகிறேன் என்று மயிலைசீனி. வங்கே கடசாமி கற்றுகிறார் (2002:18-181). ஈரமைப்தின்மர் என்றே வதைத்துக் கொண்டாலும் அது துரியதோதனனாதியர்களதை தான் சூட்டவனேடும் எனபது இல்லலை. நூற்றுப்பரே , அதாவது நூற்று சனேதை தலைவர்கள் எனபது பொருள் . ஈர ஒன்ப்தின்மர் எனபது பாடமானால் ப்தின்டெட்ப்பரே சனேதை தலைவர் என்று பொருள் கொள்ளவனேடும் . இந்தச் சனேதை தலைவர்கள் பாண்டியர்கள் ஐந்துபரேக்கும் உரியவர்கள் . எனவே,

அலங்குளபை புரவி ஐவரொடு சினைஇ
நிலத் தலைக் கொண்ட பொலம்பந் தும் பை
ஈரஐம் ப்தின்மரம் பொருது களத்தொழியப்

என்பதற்குப் பொருள் என்னவென்றால் , அசுரைத் தலையாட்டமணிந்த குதிரையையுடைய ஐந்து பாண்டியர்களான சினங்கொண்டு, நிலத்ததைத் தம்மிடத்தே கொண்ட பொற்பந் தும் பையைச் சட்டிய (பாண்டியருடைய) நூற்று சனேதைத் தலைவரும் (ஈர ஒன்ப்தின்மர் எனபது பாடமாயின் ப்தின்டெட்ப்பரே சனேதைத் தலைவரும் போர்க் களத்திலே படும்படி) எனபது பொருளாகும் .

அடத்த அடியாகிய பெருஞ்சோறு மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய் எனபதற்குப்

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பரோசிரியர் , தமிழாய் வுத் துறை, தய வளனார்
தன்னாட்சிக் கல் லரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

பொருள் : பரொஞ் சோறோ என புதற குச் சிறுபுப்பு பொருள் உண்டு. அதனைத் தொல்காப்பியம் புறத்திணையியல் வஞ்சித்திணைபகுதியில் காணலாம். வஞ்சித்திணை என்பது ஓர் அரசன்மலே வறேற்று நாட்டரசன் ஒருவன் படையெடுத்து வந்தால் அவன் மலே போருக்குச் சிலைவது. இந்த வஞ்சித்திணையின் துறைகள் பதினமீனறில் பரொஞ் சோற்றுநிலை எனபதும் ஒன்று. எதிர்த்து வந்த அரசன்மலே போருக்குச் சிலைலும் அரசன் போருக்குப் புறப்படுவதற்குமுன் சனேவை வீரர்கள்கு விருந்து செய்வான். அந்த விருந்துக்குப் 'பரொஞ் சோறோ அல்லது பரொஞ் சோற்றுநிலை' எனபது பெயர். இந்த விருந்தின் போது அரசனும் உடனிருந்து உண்பான். பிண்டம்மயே பரொஞ் சோற்றுநிலை எனபது தொல்காப்பிய சித்திரம். இதற்கு உரை எழுதுகிற நச்சினார்க்கினியர் வந்தே தன் போர்த்தலகைக் கொண்ட பிறறை ஞானறு தானே போர் குறித்த படையாளருந் தானும் உடன் உண்பான் போல்வதோர் முகமன் செய்தற்குப் பிண்டித்துவதை உண்டியகைக் கொடுத்தன் மயேயின் பரொஞ் சோற்று நிலையம் என்று பொருள் கற்றுக்கிறார். தமிழரசர்கள் போருக்குச் சிலைலும் போது தம்முடைய வீரர்கள்குச் சோறோ (பரொஞ் சோறோ) அளிப்பது பண்டகைக் காலத்து மரபு.

புறப்பொருள் வண்பாமாலையிலும் வஞ்சிப்படலத்தில் பரொஞ் சோற்றுநிலை கற்றுப்படுகிறது. எனவே, இப்புறநானற்றுச் செய்யுளில் வருகிற பரொஞ் சோறோ மிகுபதம் வரையாது கொடுத்துதோய் எனபதற்குப் பொருள் பரொஞ் சோறாகிய மிக்க உணவை உண்டை வீரர்கள்கு வரையாது அளித்ததோய் எனபதாகும். இவ்வாறு பொருள் கொள்ளாமல் பழைய உரையாசிரியர், தாம் கற்பித்துக் கொண்ட பாண்டவர் களெவரின் பாரதப்போருக்கு ஏற்ப, இருபடகைகும் உதியன் சோறோ வழங்கியதாக உரை எழுதினார். இவ்வூரையை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஏனெனில், போருக்குச் சிலைலுமுன் தன் போர் வீரர்கள்குப் பரொஞ் சோறோ கொடுப்பது தமிழ்நாட்டு மரபு. அந்த மரபுப்படி உதியன் சரேலாதன் தனது போர் வீரர்கள்குப் பரொஞ் சோறோ கொடுத்து தான் எனபது பொருந்துமதே தவிர, பிற அரசர்களின் சனேகைகுகுப் பரொஞ் சோறோ கொடுத்து தான் எனபது பொருந்துதாது. அது தவறான கற்றுறாகும்.

அப்படியானால், இப்புறநானற்றுச் செய்யுளின் பொருள் என்ன? இந்தச் செய்யுளிலே வறே சில குறிப்புகளும் உள்ளன. அந்தக் குறிப்புகளைக் கொண்டு ஆராய்ந்து இதற்குப் பொருள் காணலாம். உதியன் சரேலாதன் மறே குக்கடற் கரையைச் சாரந்த சரேநாட்டுக்கு அரசன். அவன் கிழக்குக் கடல் ஓரத்தில் இருந்த சோழநாட்டை வனென்று சோழநாடு, சரேநாடு இரண்டையும அரசாண்டான். இச்செய்யுளை இப்பாடலில் வருகிற, 'நின் கடற் பிறந்த ஞாயிறு பெயர்த்து நின் வணெட்டலைப் புணரிக் குடகடற் குளிக்கும், யாணர் வபைபின் நன்னாட்டுப் பொருந்'என்னும் அடிகளினால் அறியலாம். சரேலாதன் சோழநாட்டை வனென்று பரேரசனாக இருப்பது பாண்டியருக்கு ஆபத்தாக இருந்தது. சோழநாட்டைக் கபைபற்றிக் கொண்டதுபோல, சரேன் பாண்டிய நாட்டையும கபைபற்றிக் கொள்வான் அல்லவா? அந்த நிலை ஏற்படாதபடி பாண்டிய அரசர், சரேலாதனை எதிர்த்தார்கள். பாண்டியர் ஐவரும் ஒன்றுசரேந்து தமது படதை தலவைர்களை ஏவி, உதியன் சரேலாதனுடைய நாடுகளைக் கவர்ந்துகொண்டார்கள். பாண்டியரின் ஏவலினால் தனது நாடுகளில் சிலவற்றைப் பிடித்துக் கொண்ட பாண்டியரின் படதை தலவைர் மீது உதியன் சரேலாதன் படையெடுத்துச் சனென்று அவர்கள்குடன் போர் செய்யவனெண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. ஆகவே, அவன் போருக்குப் புறப்பட்டான். புறப்படும்முன் தன் வீரர்கள்குப் பரொஞ் சோறோ அளித்தான். இதுதான் இச்செய்யுளிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளும் வரலாற்றுச் செய்யுளாகும். எனவே,

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பேராசிரியர் , தமிழாய்வுத் துறை, தய வளனார் தன்னாட்சிக் கல் லரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

அலங்குளபை புரவி ஐவரொடும் சினனெ

நிலந் தலகைக் கொண்ட பொலம்பிந் தும் பன

ஈர் ஐம் பதின மரம் பொருது களத்தொழியப்

பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடும் தோய்

என்பதற்கு நரோன பொருள் : அசனத்த தலையாட்டமணிந்த குதிரையையுடைய ஐந்து பாண்டியருடன் சினந்து, நிலத்ததைத் தம்மிடத்தே கொண்ட பொற்பிந்தும் பையையுடைய பாண்டியரின் சனேதை தலவைந் நிறுந்துவரும் (அல்லது பதின எண்மரம்) பொருதுபோர்க் களத்தின் கட்புமாறு நினது சனேகை குப் பெருஞ்சோறாகிய மிகக் உணவவை வரையாது வழங்கினாய் என்பதாகும். இவ்வாயுடைய இச்செய்யுளின் சம்பொருள் எனத் தோன்றுகிறது. இது சங்ககாலத் தமிழரின் போர்முறைக்கும் தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றுக்கும் பொருந்துவதாகும். இதனை விட்டுப் பாண்டவர் களெரவரின், பாரதப்போருடன் இணைப்பது பெருந்தவறாகும். பழைய உரையாசிரியர் செய்த இந் தத் தவறு, பெருஞ்சோற்று உதியன் சரேலாதனும் அவனைப் பாடிய முரஞ்சியர் முடிநாகராயரும் பாரதப்போர் நிகழ்ந்த காலமாகிய 3500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்தவர்கள் என்று கருதும்படி செய்துவிட்டது. உண்மை இதுவன்று. முடிநாகராயரும் உதியன் சரேலாதனும் கட்சை சங்ககாலத்தில் (கி.மு.300க்கும் கி.பி.200க்கும் இடையிலான காலத்தில்) வாழ்ந்தவர்கள் என்பதே பொருந்துவதாகும். பெருஞ்சோற்று உதியன் சரேலாதனைப் பாடிய பாலவர் முரஞ்சியர் முடிநாகராயர் என்று கருதப்படுகிறார். இப்பெயரும் தவறு என்று தோன்றுகிறது. ராயர் என்னும் பெயர் மிகமிகப் பிற்காலத்தது. இப்பெயர் கட்சை சங்ககாலத்தில் வழங்கப்பெறவில்லை. இப்பெயரில் ஏதோ பாடப்பதேம் இருக்கவேண்டும். இப்பெயரின் சரியான வாசகம் முரஞ்சியர் முடிநாகராயர் என்றிருக்கக் கூடும். புறநானூற்றின் 360-ஆம் செய்யுளையே பாடிய பாலவர் பெயர் சங்கவரணர் என்னும் நாகராயர் என்று காணப்படுகிறது. எனவே, முரஞ்சியர் முடிநாகராயர் என்னும் பெயரை ஏழுமூலவோர்களைப் பிழையாக முரஞ்சியர் முடிநாகராயர் என்று எழுதிவிட்டனர் போலும். இறையனார் அகப்பொருள் உரையிலும் இப்பெயர் முடிநாகராயர் என்று காணப்படுகிறது. இதுவும் முடிநாகராயர் என்றிருக்க வேண்டும். புறநானூற்றுச் செய்யுளிலே பெருஞ்சோற்று உதியன் சரேலாதன், வானவரம்பன் என்று கருதப்படுகிறான். சரே அரசர் சிலருக்கு வானவரம்பன் என்னும் சிறப்புப்பெயர் வழங்கப்பட்டது. வறோசில சரே அரசர்கள்க்கு இமயவரம்பன் என்னும் சிறப்புப்பெயரும் வழங்கப்பட்டது. வானவரம்பன், இமயவரம்பன் என்னும் பெயர்களைக் கொண்டு வானத்தலை எல்லையாக உடையவன், இமயமலையை எல்லையாக உடையவன் என்று சிலர் பொருள் கருதுகிறார்கள். இதுவும் பொருந்துவது. நில உலகத்துக்கு வானம் எப்படி எல்லையாக அமையும்? இமயமலையை எல்லையாகக் கொண்டு சரேமன்னர் எந்தக் காலத்திலும் அரசாண்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, வானவரம்பன், இமயவரம்பன் என்பதற்கு இவ்வாறு பொருள் கருதுவது பொருந்துவது. ஆனால் இப்பெயர்கள் சரேமன்னர் பலருக்கும் வழங்கியுள்ளன. இப்பெயர்களுக்கு வறோ ஏதோ பொருள் இருக்கவேண்டும். இவற்றின் உண்மையைப் பொருள் தெரியவில்லை (வங்கீ கட்சாமி, 2002:178-184).

புறம் .2-ஆம் செய்யுளில் கருதப்படுகிற ஐவர், ஈர்மை பதினமர் என்னும் சொற்கள் பாண்டவரையும் களெரவரையும் தான் சூட்டினின்றன என்றும் அவ்விருவரும் செய்த பாரதப்போரில் உதியன் சரேலாதன் பெருஞ்சோற்று கொடுத்தான் என்றும் இதுவே உண்மையைச் செய்தி என்றும் பாவாணர் வற்புறுத்துகிறார். தலைகாப்பியத்தில் வஞ்சித் திணைத் துறையாகக் குறிக்கப்பட்டதுள்ள பிண்டமயே பெருஞ்சோற்றுநிலை வழிவழி வந்த மயவேந்தரர்க்கும் பொதுநிலையை அளவாள் ஒருவனுக்கு மட்டும் சிறப்பாக

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பரோசிரியர் , தமிழாய்வுத்துறை, தய வளனார்
தன்னாட்சிக் கல் லரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

உரியதன் று. ஓர் அரசன்கைச் சிறப்பித்ததுபாடும் இயன் மொழி வாழ்த்தில் , அவனுகுக் குச் சிறப்பாக உரிய இயல்புகளையும் செயல்களையும் குறிப்பிடுவதன்றி, எல்லோர்க்கும் பொதுவானவற்றைக் குறிப்பது மரபன்று என்பது தவேநயேப்பாவாணரின் கருத்தாக (2000) எழுதுகிறார் . இது தவறான கருத்து என்பதைக் கீழ்வரும் சான்றுகள் தெளிவாகக் குகின்றன. பெருஞ்சோறு கொடுப்பது மஹேத்ருக்கும் பொதுவானது என்றாலும் , அதுவும் ஓர் அரசனுகுக் குரிய சிறப்பாகப் புலவர்களால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இதற்குச் சான்றுகள் இவகைகளாகும் :

பெருஞ்சமம் தததைத் தசெருப்புகன் மறவர்
உரமுநிலன் அதிரக்கும் குரலொடு கொளபுணர்ந்து
பெருஞ்சோறு உகுத்தற் கறியும்
கடஞ்சின வநேதேநின் தழங்கு குரன் முரசே

என்பது பதிற்றுப்பத்து (3-ஆம் பத்து 30-ஆம் செய்யுள்). பலயானகைச் சலெச்செழு
கூட்டுவனபைப் பாலகைகளைதமனார் பாடியது.

பெருஞ்சோறு பயந்த திருந்து வறெற்றககை
திருநிலைபெற்ற பெருநா ளிருக்கை
வலவபைப் பார்ப்பான் பராசரன் என்போன்
கூலவ வநே சரேன் கொடதைத்திரம் கட்டே
வண்டமிழ் மறையேறகு வானுறகை கொடுத்த
திண்டிறல் நடுவநே சரேலற் காண்களன்
காடும் நாடும் ஊரும் போகி
நீ டுநிலை மலயம் பிற்படச் சனென்று ஆங்கு

என்பது சிலப்பதிகாரம் (கட்டுரை காதை 55-66). மலேமும் , சரேன் சலங்கூட்டுவன்
பெருஞ்சோறு கொடுத்த செய்தியையும் சிலப்பதிகாரம் பின்வருமாறு கஹுகிறது:

பின்றாச் சிறப்பிற் பெருஞ்சோற்று வஞ்சியும்

என்றும் (சிலம்பு 25 -ஆம் காதை 143 -ஆம் அபி)

வரும்படதைத் தானகை அமரர் வட்டேடகக் கலித்த
பெரும்படதை தலவைக் குப் பெருஞ்சோறு வகுத்து

என்றும் (சிலம்பு கால்கோட்காதை 48 - 49 அபி) வருவன காண்க. மலேமும் ,

மறப்படகைக் குதிரை மாறாமதைத்தின்
துறக்கம் எய்திய ததொய்யா நலலிசகை
முதியர்ப்பணிய உதியஞ்சரேல்
பெருஞ்சோறு கொடுத்த ஞானறை இரும்பல
கஹிச் சுற்றம் குழீ இ இரூந்தாங்கு

என்பது அகநானஹு 233-ஆம் செய்யுள் ; மாமலனார் பாடியது. எனவகே,
பெருஞ்சோற்றுநிலை ஓர் அரசனுகுக் குச் சிறப்பாகக் கஹப்படுவது அன்று என்று
கஹுவது தவறாகிறது. மலேமும் , ஓர் வநேதன் போருக்குக் குச் சலெல்லும் தன் படஞ்சுக் கு

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் ப்ரோசிரியர் , தமிழாய் வுத் துறை, தபய வளனார் தன்னாட்சிக் கல் லரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

அளிக் கும் விருந் து, வணிக முறையில் கமை மாறு கருதிச் செய் யும் கடமையேன நி, வள என் மமை முறையில் வழங் கும் கொடையாகாது. ப்ரோக் களத் தில் தன் வநே தன் ப்ரோட் டு உயிரதை துறக் கத் துணியும் மறவனுக் கும் ஓர் உருண் டைச் சோறு கொடுத் தல் தானா ப்ரியது என் று எழுதியிருக் கிறார் தவேந்யேப் பாவாணர் (2002). தன் அரசனுடைய வநெ றிக் காகத் தன் உயிரையும் கொடுத் துச் ச்ரெச் சோற்றுக் கடனதை தீ ரக் கத் துணிந் தப்ரோ வீ ரனுடைய தியாகத் தின் ப்ரெமையை உணர் ந் த அரசன் , வாழ் க்கையில் மிக உயர் ந் த நிலையில் இருக் கும் தான் வீ ரனுடைய (சாதாரண வாழ் க்கை) நிலகை கு இறங் கி வந் து, அவனுடன் சரிசமானமாக ஓருங் கிருந் து தன் கையினால் அவனுக் கு உணவகைக் கொடுத் துத் தானும் அமர் ந் துண்ணும் ப்ரெச் சோற்று நிலகை இருதரப் பிலும் ப்ரெமித் துக் கரியது. ப்ரெச் சோறு என் றால் வயிறு நிறைய உண் டு ப்சிப்ரோக் குவது அல் ல. ப்ரெதுற் கரிய ப்ரெமதைருக் கிற் சோறு. அதனால் தான் இது ப்ரெச் சோறு என் று ப்ரெப் ப்ரெற் து. ஓர் உருண் டைச் சோறு அது பண் டதைத் தமிழரசும் ப்ரோ வீ ரரும் ப்ரெமகைக் கரியதாகக் கருதிப் ப்ரோ றியப் பியினால்தோன் , பழந் தமிழர் மரபகைக் க்ரிய த்ரொல் காப் பியர் தமது த்ரொல் காப் பியச் ச்ரெத் திரத் தில் ப்ரெச் சோற்று நிலகை வியந் த்ரோதினார் . வயிறுப் ப்ரியதைத் தீ ரக் கும் ஓர் உருண் டைச் சோறு என் றால் அதனதைத் த்ரொல் காப் பியரும் பண் டதைத் தமிழரும் ப்ரோ றிப் புகழ்வணே பியதில் லகையே. சாதாரணச் சோற்று உருண் டையாக இருந் தால் , அதனதைப் ப்ரெவர கள் சிறப் பித் துப் பாடியிருக் க மாட டார கள் . மலேகே காட டப் ப்ரெட் மறே க்ரோக் களில் அரசர் கள் அளித் த ப்ரெச் சோற்றுப் ப்ரெவர கள் புகழ் ந் திருப் ப்தகைக் காண் கிறோம் . எனவகே, ப்ராரத் ப்ரோரில் ப்ரெஞ்ரூக் குக் கொடுத் தச் சோறுதான் ப்ரெச் சோறு என் றும் மறற் ப்ரோ வீ ரர் களுக் கு அரசர் கொடுத் தச் சோறு ஓருண் டைச் சோறு என் றும் கருதுவது சரியல் ல. ராயர் , வானவரம் பன் , இமயவரம் பன் என ப்ரெப் ப்ரியும் தவேந்யேர் (2002) தமது கருத் தகைக் க்ரியுள் ளார் . அவையும் ஏற் கத் தகருந் தனவல் ல. ப்ரெந்நான் ற்ரின் 2வது செய் யுளில் சிலப் ப்ரெகாரத் தின் வாழ் த் துக் காதை ஊசல் வரியில் (24) வந் துள் ள செய் யுள் கள் ப்ராரத் ப்ரோரை வ்ரெளிப் ப்ரெயாகச் ச்ரொல் லவில் லகை. ஐவர் , ஈர் ஐம் ப்ரெதின் மர் என ப்ரெத் துச் செய் த்ரோர் என் று மட் டும் ச்ரொல் கின் றன் . ஐவர் என ப்ரெத் துப் பாண் டவரையும் ஈர் ஐம் ப்ரெதின் மர் என ப்ரெத் துக் க்ரெவர ந்ரெற் றுவரையும் க்ரெகி கின் றன் என று ப்ரொள் கொண் டு, இது ப்ராரத் ப்ரோரகைக் க்ரெப் ப்ரெகப் ப்ரெத் துவாகக் கருதுவர் . பாண் டவருடன் க்ரெவர செய் த் ப்ராரப் ப்ரோரில் இரு த்ரத் துப் ப்ரெயினருக் கு உதியன் ச்ரெலாதன் என னும் ச்ரென் ப்ரெச் சோறு அளித் தான் என று இச் செய் யுள் களுக் குப் ப்ரெயை உரையாசிரியர் இவ் வாறு த்ரெளிவாக உரகை எழுதியுள் ளார் . ப்ரெத் துவாகப் ப்ரெத் தவரும் ப்ரெயாதவரும் பாண் டவர் ஐவர் , க்ரெவர ந்ரெற் றுவர் என று அறிந் திருப் ப்ரெநாலகே, இச் செய் யுளில் க்ரெப் ப்ரெகிற் றுவர் , ஈர் ஐம் ப்ரெதின் மர் என ப்ரெப் பாண் டவர் , க்ரெவர என றும் அவர் கள் செய் த் ப்ராரத் ப்ரோரில் உதியன் ச்ரெலாதன் ப்ரோ வீ ரர் களுக் குச் சோறு கொடுத் தான் என றும் கருதுவது இயல் ப்ரெயாகும் . பாண் டவரதைத் த்ரெவ்ர வ்ரெ ஐவர் இலரகே என றும் க்ரெவரதைத் த்ரெவ்ர வ்ரெ ந்ரெற் றுவர் இலரகே என றும் சிந் திக் கமாட டார் . மறகை (வ்ரெத் ம்) என ப்ரெத் து சில இருந் தாலும் ஆரிய மறகையகே ப்ரெலும் கருதுவது ப்ரொல் வ்ரெதோர் செய் தியாகும் இது. இச் செய் யுள் கைப் பாடியோர் ப்ராரத் ப்ரோர் என றகே பாண் டவர் , க்ரெவர என றகே ஓரு ச்ரொல் லகைக் க்ரெயிரப் பின் ஐயத் த்ரெக் கு இடமில் லகை. சாதாரணமாக மக் கள் எல் லோரும் இச் செய் யுள் கள் ப்ராரத் ப்ரோரதைத் தான் க்ரெகி கின் றன் என று நம் ப்ரெவர கள் , நம் ப்ரெகிற் றர் கள் . ஆனால் , ஆராய் ச் சியாளர் இக் கருத் தகை ஏற் றுக் கொள் வ்ரெக் குச் சில த்ரெகைகள் உள் ளன் . அக்நான் ற்ரில் 233-ஆம் செய் யுளில் மாம்ரெலனார் என னும் ப்ரெவர உதியன் ச்ரெல் என னும் ச்ரென் ப்ரெச் சோறு கொடுத் த செய் தியகைக் க்ரெகிற் றார் . ப்ரெந்நான் ற்ரெ இருண் டாம் செய் யுளில் க்ரெப் ப்ரெகிற் உதியன் ச்ரெலும் மாம்ரெலனார் க்ரெகிற் உதியன் ச்ரெலும் ஓரகே ப்ரெயுடையவர் என ப்ரெதை

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பரோசிரியர் , தமிழாய்வுத்துறை, தய வளனார்
தன்னாட்சிக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

எண்ணவணே டும் . இரூவரூம் பரூருஞ் சோறூ கொடூத் தனர என பதயேயும்
எண்ணிப் பாரக் கவணே டும் . மாமலனார் தமது வறே சயெயுள்களில் வரலாற்றுச்
சயெய்திகள் பலவற்றைத் தளெிவாகக் கறுுகிறார் . ஆனால் , இசயெயுளில் பாரதப் பரோரைப்
பற்றி ஒன்றுமே சொல்லவில்லை . ஐவர் , ஈர் ஐம்பதினமர் என்றுகறுுச் சொல்லவில்லை .
பரூருஞ் சோறூ கொடூத் த உதியஞ் சரேல் , புகழ்ப் பற்ற பாரதப் பரோரில் சோறூ கொடூத் தான்
என்றால் அந்தச் சிறப்பான சயெய்தியை வளெிப் படயாகக் கறுுறியிரூப் பார் அல்லவா?
அப்படிக் கறுுறாமயெினாலே இவன் கொடூத் த பரூருஞ் சோறூ வறே படயெினரூக் கு
என்பது தெரிகிறதல்லவா?

சோழநாட்டிலிருந்த பராசரன் என்னும் பார்ப்பான் சரேநாடு சனென்று, சரேனிடம் பரிசு
பற்றூப் பாண்டிநாட்டுத் தங்கல் என்னும் ஊரூக் கு வந்தான் என்று சிலப்பதிகாரம்
பரூருஞ் சோறூ கொடூத் த கரேன் ஓரூவனபைப் பின் வருமாறூ கறுுகிறது:

பரூருஞ் சோறூ பயந்த திருந்து வறெ றடக்கை
திரூநிலை பறெ ற பரூருநா ளிரூக்கை
வலவபைப் பார்ப்பான் பராசரன் என்பரேன்
கூலவூ வறே சரேன் கொடதை திறம் கரே டு
வண்டமிழ் மறயேறே கு வானூறை கொடூத் த
திண்டிறல் நடுவறே சரேலற காண்களெ
காடும் நாடும் ஊரூம் பரேகி
நீ டுநிலை மலயம் பிற்படச் சனென்று ஆங்கு
(சிலம்பு.க. 55 – 66).

இதில் ஓரூ சரே அரசன் பரூருஞ் சோறூ கொடூத் தது கறுுறப் படுகிறது. இதற்கு உரையெழுதிய
அரூம் பதயூரயாசிரியர் , பரூருஞ் சோறூ பயந்த பாண்டவர்கள் படகைக் கும்
தூரியதேனன் படகைக் கும் சரேன் சோறிடத்தனை என்று எழுதியுள்ளார் .
அப்படியானால் இவன் பாரதப் பரோரில் சோறூ கொடூத் த உதியன் சரேல் ஆகவணே டும் .
இவனிடம் சனென்று பரிசு பறெ றபிறகூ பராசரனூம் பாரதக் காலத்தில் இரூந்தவன் ஆதல்
வணே டும் . இவன் பரிசு பறெ றபிறகூ சரேர்களையார வாழ்த்துகிறான் . அவ்வாறூ
வாழ்த்தும் பரேது கடசைச் சங்ககாலத்தில் இரூந்த சரே அரசர்களையெப் பின் வருமாறூ
வாழ்த்துகிறான் :

விளநெந்து மூதிர் கொற்றத்து விறலரேன் வாழி
கடல் கடம்பு எறிந்த காவலன் வாழி
விடர்ச் சிலை பொறித்த விறலரேன் வாழி
படம்தண் பொருநபைப் பொறயென் வாழி
மாந் டரம் சரேல் மன்னவன் வாழ்களெ
(சிலம்பு.க. 80 – 84).

அரூம்பத உரயாசிரியர் கறுுவது சரியாயிரூக் குமானால் , பாரதப் பரோரில் சோறூ கொடூத் த
சரேனிடம் பரிசு பறெ ற பராசரன் , பாரதக் காலத்துக் குப் பிறகூ (1500 ஆண்டுகூப்
பின்னர்) இரூந்த சரே அரசர்களையெப் படி வாழ்த்த மூடியும்? பராசரன்
கடசைச் சங்ககாலத்தில் இரூந்தான் என்றால் , பாண்டவர் படகைக் கும் தூரியதேனன்
படகைக் கும் சரேன் சோறிடத்தகைக் குறிக் கிறது என்று அரூம்பத உரயாசிரியர் கறுுறியது
தவறாகிறது. பரூருஞ் சோறூ என்றால் பாரதப் பரோரில் சரேன் கொடூத் த சோறூதான் என்று
கரூதிக் கொண்டு உரையெழுதினார் அரூம்பத உரயாசிரியர் . ஆனால் , வரலாற்றுடன்

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, தய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

பொருத்திப்பார்க்கும் போது முன்னுக்கூப்பின் முரண்படுகிறது. அன்றியும் வறோ சில வினாக்கள் எழுகின்றன.

1. இரண்டு அரசர் போர் செய்தால் ஒருவர் பக்கத்தில் சேர்ந்து போர் செய்யவேண்டுவது முறையாகும். அதனை விட்டு இரண்டு தரத்தாராக்கும் சோறு இட்டான் என்பது உலகத்திலே எங்கும் எப்பொழுதும் நிகழாத ஒன்று.
2. ஒரு பக்கத்திலும் சேரமுடியாதபடி நரூங்கிய உறவு முறையுடையவனாக இருந்தபடியால் இரு தரத்திலும் சேராமல் இருவாக்கும் சோறு அளித்தான் என்றால், சேரன் பாண்டவர் களரவர்களுக்கு எந்த முறையில் உறவினன்? தாயாதி, பங்காளி உறவா? இதற்குச் சான்று ஏதேனும் உண்டா?
3. பாரதப்போரில் சேரன் சோறு அளித்தது உண்மையானால், இந்தச் சிறப்பான செய்தியைப் பாரதம் ஏன் கிறுவில்லை? பாண்டியனுடைய மகள் அல்லி (சித்திராங்கதைய) அருச்சுனன் மணந்தான் என்னும் கதைகளையெல்லாம் கிறுகிற பாரதம், இரு படகையும் பெருஞ்சோறு கொடுத்த செய்தியை ஏன் கிறுவில்லை? இது மிக முக்கியமான செய்தியல்லவா?
4. தங்கள் சனேகைக்குச் சோறு கொடுக்கக் கட்டியவராத அவ்வளவு வறியவர்களா பாண்டவரும் களரவர்களும்?
5. இருதரத்தார் போர் செய்யும் போது இரண்டு படகையும் சோறு அளித்த செய்தி உலகத்தில் யாண்டும் கேட்டதும் இல்லை; கண்டதும் இல்லை.
6. வள்ளன்மைக்காக இரு தரத்துப் படையினரக்கும் சோறு வழங்கினான் என்றால், வறியவாக்கு வழங்குவதே வள்ளன்மையாகும். பாண்டவரும் துரியோதனனாதியாரும் அரசர்கள்; வறியவர்கள் அல்லர். ஆகவே, வள்ளன்மையைப் பொருட்டு இவர்களுக்குச் சோறு வழங்கினான் என்பது பொருந்தாது.
7. கி.மு.1500-இல் நிகழ்ந்ததாகக் கருதப்படுகிற பாரதப்போரில் சேரன் சோறு கொடுத்தான் என்னும் செய்தியைக் கிறும் ஒரு பாடல் கிடைத்திருக்கிறது என்றால், அக்காலத்தில் இருந்து கட்சைசங்ககாலம் வரையில் உள்ள வறோ செய்திகளைப் பற்றிய பாடல்கள் எங்கே? இடையிடக்காலத்தில் எத்தனையோ வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்கக் கட்டும் அல்லவா? அவற்றைப் பற்றிய செய்தியுள்களும் இருக்கவேண்டும் அல்லவா? அவையெல்லாம் எங்கே? அவையெல்லாம் கிடைக்காதபோது இந்த ஒரு செய்தியுள் மட்டும் 3500 ஆண்டுகளாக அழியாமல் இருக்கிறது என்று எப்படி நம்புவது? இவற்றுக்கெல்லாம் விடை என்ன? இத்தனை முரண்பாடுகள் உள்ள இச்செய்தியை, பெருமடைத்தக்கது என்னும் காரணம் பற்றி மற்றவர் ஏற்றுக்கொண்டாலும் வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர் எவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? எனவதோன், இச்செய்தியுள்களில் கிறும்பட்டும் ஐவர், ஈர் ஐம்பதின்மர் என்பதற்கு வறோ பொருள் இருக்கவேண்டும் என்றும் அது பாண்டியர் சேரர் போரைப் பற்றியதாக இருக்கக் கட்டும். தவேநயேப் பாவாணர் சேரலாதன் பெருஞ்சோறு வழங்கியது பாரதப்படகைக்கே என்று கிறுவது பொருந்தாச் செய்தியாகும் (வவே கட்டாமி,2002:185-192).

சங்க இலக்கியங்களில் மோரியர், கோசர், நந்தர், யவனர் போன்ற வரலாற்றுக்கூறிப்புகள் நரேடியாகப்பொருள் தருகின்ற வகையில் சங்கப்பாலவர்களின்

Written by - முனவைவர் ச. அ. அன்னையைப் பன் , உதவிப் பரோசிரியர் , தமிழாய் வுத் துறை, தய வளனார்
தன்னாட்சிக் கல் லரி, திருச்சிராப் பள் ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

பாடல்களில் பரவலாகக் காணக்கிடக்கின்றன. அவ்வரலாற்றுக் குறிப்புகளில் இன்ன அரசர், இன்ன நாடும், இன்ன மொழி, இன்ன இனம், இன்ன சமயம் எனும் பொருள் புரிந்துகொள்ளும் நோக்கங்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. ஒரு வரலாற்றுப் புலவர் ஒரு இலக்கியத்தையோ ஒரு பாடலையோ இயற்றும் போது, வரலாற்றுக் குறிப்புகள் இடம்பெறும்படி அமைக்கின்றார். புலவர்கள் தரும் நரேடியான குறிப்புகளால் அனதையு உண்மையைப் பொருளையும் அறிந்துகொள்ள முடியும். ஆனால், அவர்கள் இயற்றும் செய்யுட்களில் நரேடியாகப் பொருள் கற்றாமல், உள்ளுறை உவமையாகப் பொருள் கற்றும் போதும் மறைத்துப் பொருள் கற்றுப் போதும் அவைகளில் பல்வறே சிக்கல்கள், பல்வறே குழப்பங்கள், பல்வறே எண்ணங்கள், பல்வறே பாடப்பொருள்கள் எழுகின்றன. எந்த ஒரு வரலாற்றுக் குறிப்பும் நரேடியாக இல்லாமல் மறைமுகமாக இருக்கும் குறிப்பமைப்பும் வதைத்துக் கொண்டு எந்த ஒரு வரலாற்றையும் எந்த ஒரு வரலாற்று மன்னரையும் கணிக்க முடியாது. மரோரியர், கோசர், நந்தர், யவனர் போன்ற குறிப்புகள் நரேடியாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், அவ்வரலாற்றுகளையும் அவ்வரலாற்று மன்னர்களையும் அறிய முடிகிறது. மரோரியர் எனும் சொல் அகநானூறு, புறநானூறு ஆகிய நூல்களில் நரேடியாகக் காணக்கிடக்கின்றன (அகம் .69:10, 251:12, 281:8; புறம் .175:6). நந்தர், நந்தன் எனும் சொற்கள் அகநானூற்றுச் செய்யுட்களில் காணக்கிடக்கின்றன (அகம் .265:4, 251:5). யவனர் எனும் சொல் பெரும் பாணாற்றுப்படம், மூலலைப் பாட்டு, நடுநல் வாடம், பதிற்றுப்பத்து, அகநானூறு, புறநானூறு, சிலப்பதிகாரம் ஆகிய நூல்களில் காணப்படுகின்றன (பெரும் பாண .316; மூலலை.61; நடுநல்.101, பதிற்று. ப.2 - 8; அகம் .149:9; புறம் .56:18; சிலம்பு.5:10, 14:67, 28:141, 29:26 - 27). கோசர் எனும் சொல் மதுரைக் காஞ்சி, குறுந்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு, சிலப்பதிகாரம் ஆகிய நூல்களில் அறியப்படுகின்றன (ம.காஞ்சி.509, 773; குறு.15:3, 73:4; அகம் .15:2, 90:12, 113:5, 196:10, 205:9, 216:11, 251:7, 262:6; புறம் .169:9, 283:6, 396:7; சிலம்பு. உரைபெறுகட்டாரை). மறை குறித்த குறிப்புகளில் லாம் தமிழ் இலக்கியங்களில் நரேடியாகப் பொருள் தருகின்ற வரலாற்றுக் குறிப்புகளாகும். இக்குறிப்புகள் மலமாக எந்த அரசன், எந்த நாடும், எந்த காலம் என்பனவற்றை ஓர் அளவிற்கு அறிய முடியும்.

தொல்பழங்காலம் தொடர்ந்தே தமிழகத்தில் மாரியம் மன் வழிபாடு கடமைப்பிக்கப்பட்டது வருகிறது. இவ்வழிபாடு தொல் தமிழரின் தொல்பழங்கால வழிபாடாகவும் சடங்காகவும் காணப்படுகிறது. மாரி என்றால் மழை என்பது பொருளாகும். சங்க இலக்கியச் செய்யுட்களில் மழைபற்றிய குறிப்பும் மழையைக் கடவுளாக வழிபட்டமையும் உழவாத்தொழில் செய்ய மழையை வேண்டியுள்ளமையும் காணப்படுகின்றன. மழை மக்களின் அனதையு விதமான தேவைகளையும் நிறைவு செய்துள்ளன. திருவள்ளுவர் மழையின் முக்கியத்துவம் குறித்து வான் சிறப்பு (குறள் .11-20) என்ற ஓர் அதிகாரத்தையே கடவுள் வாழ்த்துக்கு அடகுத்துப் படியாக இரண்டாவதாகப் படத்தை உள்ளார். இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரம் மங்கல வாழ்த்துப் பாடலில் மாமழை போற்றும் மாமழை போற்றும் என்று மழையைப் போற்றுகிறார். இவ்வாறாக மழை குறித்த வழிபாடுகள் இலக்கியங்களிலும் மக்களின் வழக்காறுகளில் வழிவழியாகப் பின்பற்றப்பட்டது வருகின்றன. இவ்வழிபாடு தமிழகத்தின் அனதையுப் பகுதியிலும் கடமைப்பிக்கப்பட்டது வந்தாலும் இது காலத்துக்குக் காலம் பல்வறே மாற்றங்களையும் ஏற்றங்களையும் கண்டுள்ளது. தமிழகத்தின் அனதையுப் பகுதி மக்களும் இவ்வழிபாட்டை ஓர்மோதிரியாகக் கடமைப்பிப்பதில்லை. இவ்வழிபாடு ஊரூக்கு ஊர் மாறுபட்ட நிலையிலும் வறேபட்ட முறையிலும் கடமைப்பிக்கப்பட்டது வருகிறது. இதற்குப் பல்வறே புராதனக் கதைகள் கற்பிக்கப்பட்டது வருகிறது. தொல்பழங்காலம் தொடர்ந்தே கடமைப்பிக்கப்பட்டது வருகின்ற மாரியம் மன் என்கின்ற

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பேராசிரியர் , தமிழாய்வுத் துறை, தய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

மழை வழிபாட்டு இன்றும் தமிழகத்தில் கடபைப் பிபிக் கப்பட்டு வருகிறது. கி.பி.6-ஆம் , 7-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஆட்சிமாற்றம் , மொழிக் கலப்பு, சமயக் கலப்பு, புராணக் கலப்புப் போன்ற காரணங்களால் வழிபாட்டு முறையும் சமயக் கடவுள்களும் மாற்றமடைந்துள்ளன. வடதமிழகத்தில் அம்மாற்றத்தின் விளைவாகத் தான் மாரியம்மன் என்கின்ற வழிபாட்டு திரிபுபதியம் மனமலே அவர்கள் ஏற்றிக் கிறியுள்ளனர் . தடொண்டமைண்டலத்தின் தலமையிடமாகிய காஞ்சிமாநகர் பக்தி இயக்கத் துறாற்றத்திற்கும் ஆட்சி மாற்றத்திற்கும் முதன்மைக் காரணமாக விளங்கியதால் இம்மாற்றம் ஏற்பட்டது. இப்பகுதியில் மாரியம்மன் என்ற பெயரால் திரிபுபதியம் மனமலே விழா கடபைப் பிபிக் கப்பட்டு வருகிறது. மாரியம்மன் வழிபாட்டோடு திரிபுபதியம் மன வழிபாட்டு இணக்கம் கப்பட்டுள்ளது. சங்ககாலத்தில் மாரியம்மன் வழிபாட்டு தவிர திரிபுபதியம் மன வழிபாட்டு இருந்ததில்லை என்பதை இங்கு நன்கு உணரவேண்டும் .

பண்டைத் தமிழகத்தில் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே இயற்கையான வழிபாடுகள் காணக்கிடக்கின்றன. அவ்வழிபாடுகள் அனாதையும் தமிழர்களால் பின்பற்றப்பட்டு வந்தவைகளாகும் . தடொல்காப்பியம் திருமால் உறையும் மூலலைநிலம் , மூரூகன் உறையும் குறிஞ்சிநிலம் , இந் திரன் உறையும் மூரூதநிலம் , வருணன் உறையும் நயெ தலநிலம் என முதற் பட்டாளாகிய நிலங்கள் முன்னோர் கிறியப்பி இவ்வாறு கிறிவும் படும் என்று கிறிவதுபை பின்வரும் நூற்றாவின மலம் அறியமுடியும் :

மாயோன் மயே காட்டுறா உலகமும்
சயேயோன் மயே மவைறா உலகமும்
வநே தன் மயே தீ ம்புனல் உலகமும்
வரூணன் மயே பரூமணல் உலகமும்
மூலலை குறிஞ்சி மரூதம் நயெ தல் எனச்
சடொல்லிய முறையால் சடொல்லவும் பட்டமே (தடொல் .அகம் .5).

இதில் பண்டைத் தமிழரின் இறவைவழிபாட்டுக் கடவுள்களாகக் காணமுடிகிறது. இந் நூற்றாவின பாலதை திணைக் குரிய இறவைன் குறிக் கப்பறெவில்லை. பாலதை திணைக் குரிய இறவைன் கொற்றவையாகும் . பாலதை திணை என்றாலே அங்கு கொற்றவை வழிபாட்டு காணமுடியும் . கொற்றவை வழிபாட்டு பாலதை திணைக் குரிய வாழிபாட்டு முறையாகும் . தடொல்காப்பியம் புறத்திணையியலில் 4வது நூற்றாவின (தடொல் .1005) கொற்றவை வழிபாட்டு காணப்படுகிறது. இவ்வழிபாட்டு போர்க்களத்தில் வீரரின் வீரத்தமைகிவித்தற பட்டாரூட்டு ஓலிக் கப்பட்ட துடியினது நிலமையையும் வறெறி தரூபவளாகிய கொற்றவையின் பரூமையையும் கிறிவதும் குறிஞ்சிக் குப் புறனான வடெசிக் கு உரியனவாகும் என்பதை பின்வரும் நூற்றாவினால் அறியலாம் :

மறங்கடகைக் கட்டிய துபிநிலை சிறந்த
கொற்றவை நிலையும் அத் திணைப் புறனே
(தடொல் .புறம் .4).

சங்ககாலத்தில் போர்கள் மிகுதியாக நடபெற்றன. அப்போர்க்களத்தில் கொற்றவை வறெறிதரூம் கடவுளாகப் போற்றப்பட்டிருக்கிறாள் . இதற்குச் சங்க இலக்கியப்பாடல்களும் தடொல்காப்பியமும் சான்றுகளாக அமைகின்றன. இதனுடைய எச்சம் பிறகால வழிபாட்டில் காணக்கிடக்கிறது. தமிழகத்தில் சங்ககாலம் முதல் தற்காலம் வரையில் பலவறூ ஆட்சி மாற்றங்களையும் பலவறூ ஆட்சி

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பேராசிரியர் , தமிழாய்வுத் துறை, தய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

உடமைகளையும உரிமைகளையும பண்பாட்டுக் கலப்புகளையும சமயக் கலப்புகளையும வழிபாட்டுக் கலப்புகளையும சடங்குகளையும பலவகையான மரபுகளும் மாற்றமடைந்துள்ளதைக் காணமுடியும். அதனுடைய தாக்கம் மாரியம்மன் வழிபாடாக இருந்தவழிபாடு புராதனக் கலப்புப் பற்றுத் திரிபெப்தியம்மன் வழிபாடாக மாற்றம் கண்டுள்ளது. திரிபெப்தியம்மன் வழிபாட்டைக் கீர்த்து நோக்கிப்பார்த்தால், அதிலுள்ள வழிபாட்டுக் கீறுகள் அனதைத்தும் மாரியம்மன் வழிபாட்டுக் கீறுகளாகவே இருக்கும்.

தொண்டை மண்டலப்பகுதி மக்கள் மாரியம்மன் வழிபாடு, திரிபெப்தியம்மன் வழிபாடு எனக் கீர்த்துபார்க்காமல் பிற்காலப் புராதனக் கலப்பு ஏற்பட்டகாரணத்தினால், அவர்கள் அவ்வழிபாடுகளை ஒன்றாகவே பார்க்கின்றனர். தொண்டை மண்டலப்பகுதியில் திரிபெப்தியம்மன் வழிபாடு மாரியம்மன் வழிபாடாகவே கொள்ளப்படுகிறது. நம்முடைய பண்டதைத் தமிழகமும் பண்டதைத் தமிழகம்களும் புராதன அடிப்படையில் பிறந்தவர்களும் அல்லர்; புராதனத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர்களும் அல்லர். அதேபோல் நம்முடைய மூதன்மையான இலக்கண நூலான தொல்காப்பியமும் சங்க இலக்கியங்களும் புராதன அடிப்படையில் தோன்றியவைகள் அல்ல; இவ்விலக்கண இலக்கியங்கள் அனதைத்தும் மனிதன் மனிதனாக காகத் (மக்கள் மக்களாக காகத்) தோற்றுவித்தவைகளாகும். தொண்டை மண்டலத்தில் உள்ள சிலகூடிக் கள் புராதனக் கதைகளின் அடிப்படையில் தாங்கள் தீயிலிருந்து வந்தவர்கள்; நெருப்பில் இருந்துவந்தவர்கள்; வன்னிக் குச்சியில் இருந்து வந்தவர்கள் என்று கீறிக் கொள்கின்றனர். அவர்கள் தீயிலிருந்தும் வரவில்லை; நெருப்பிலிருந்தும் வரவில்லை; வன்னிக் குச்சியிலிருந்தும் வரவில்லை; தமிழகத் திற்கண்டு ஒரு தனிப்புராதனம் கிடையாது. ஆனால், தமிழகத் திற்கண்டு பன்னெடுங் காலமாகவே ஒரு தனி வரலாறு உண்டு என்பதைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் காட்டுகின்றன. தொண்டைமண்டலப்பகுதி மக்களிடத்தில் இவ்வாறான புராதனக் கட்டுக்கதைகளை உள்புகுத்தி, தமிழகத்தின் தொல்மாண்புகளைச் சீர்கெடுத்துச் சிலர் வதைத்துள்ளனர். இம்மாற்றத் திற்கான்காரணங்கள் அனதைத்தும் ஆட்சி மாற்றமும் சமயக் கலப்பும் ஆகும். திருமூரூகாற்றுப்படலை (திருமூரூகூ.258), பரிபாடல் (பரி.11: 100), சிலப்பதிகாரம் (வடேடுவ வரி மூழ்காதையும) போன்ற நூல்களில் கொற்றவை வழிபாடு குறித்துக் காணக் கிடக்கின்றன. தொல்காப்பியம் சங்க இலக்கியம் போன்ற நூல்களில் வறியாடல் (தொல்.புறம்.5, தொல்.களவூ.20; குறூ.53:3, 318:3, 366; அகம்.114:2, 98:19, 182:17, 241:11; பட.155; சிலம்பு.24:10-14) எனும் தொல் பழமையான வழிபாட்டுமுறை காணப்படுகிறது. இது தொல் தமிழரின் பழமையான வழிபாட்டுமுறையாகும்.

000000 000000000000000000 0000000000000000

சுவேவியல் காப்பியங்களாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற சிலப்பதிகாரம், மணிமகேலலை போன்ற காப்பிய நூல்கள்க்குப் பின்னரத் தமிழில் தோன்றிய பல இலக்கியங்களில் பாரதக் கதைக் குறிப்புகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. வியாசர் எழுதிய பாரதக் கதையைத் தழுவி தமிழில் பல பாரத இலக்கியங்கள் எழுதப்பட்டும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டும் வியாசர் பாரதத் திலிருந்து சில பரவக் கதைகளை நூலாக் கப்பட்டும் இலக்கியம், உரநடை, புதுக் கவிதை போன்ற நிலைகளில் நூல்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகள் மகாபாரதம், பாரதம், பாரதப்பாட்டு, பாரதவெண்பா, பாரத இலக்கியம், பாரதநூல் என்று வழங்கப்படுகின்றன. இந்த வரிசையில் கீழ்க்கண்ட நூல்கள் அமைகின்றன: 1.பெருந்தவேனார் எழுதியபாரதம் (கி.பி.5) தொண்டைமண்டலம், 2.பெருந்தவேனார் எழுதிய பாரதவெண்பா (கி.பி.9) தொண்டைமண்டலம், 3.மகாவிந்தம், 4.அருணிலை விசாகன் பாரதம் (கி.பி.13) மறே கீறிய நூல்கள் வில்லிபுத்தூரூகூ முன் தமிழில் தோன்றிய

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பரோசிரியர் , தமிழாய்வுத்துறை, தய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்வெரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

பாரதநபல களாகும் . வில் லிபுத துபரார எழுதிய வில் லிபாரதம் , அம பலத தாடும்யைர இயற்றிய ஆதி பரவத்தந் தாதி பரவம் (கி.பி.16-17), அரங் கநாதக் கவிராயர் இயற்றிய பாரதம் (கி.பி.18), நல்லாப்பிள்ளை பாரதம் (கி.பி.19) துண்டமைண்டலம் சமோமன் எழுதிய பாரத மாவிந்தம் , பாரத அம்மானை (ஆசிரியர் பெயர் துரியவில்லை), பெருமாள் சுவாமி இயற்றிய பாரதசார வண்பா (கி.பி.20), கச்சலயைர் எழுதிய மகாபாரதச்சுருக்கம் (கி.பி. 19- 20).

000000000000 00000000000000

த.சண்முகக்கவிராயர் (கி.பி.19) என்பவர் பாரதக்கதை முழுவதும் உரநடையில் எழுதியுள்ளார் . கும்பகோணம் ம.வீ . இராமானுஜாச்சாரியார் (கி.பி.20) பாரதக்கதையைத் தமிழ்ப்படும் முயற்சியில் ஈடுபட்டவர் (மொழிபெயர்ப்புநபல்) இராசகோபாலாச்சாரியாரின் வியாசர் விருந்து, அ.ல.நடராசனின் வியாச பாரதம் . பிற பாரதக்கதை நபல்கள் : புகழ்நேதியின் நளவண்பா, அதிவீ ரராம பாண்டியரின் நடைதம் , பாரதியின் பாஞ்சாலி சப்தம் , சமோமசுந்தர பாரதியின் மாரிவாயில் , கவிஞர் வாலியின் பாண்டவர் பபிமி ஆகிய நபல்கள் தமிழ்மொழியில் உரநடையில் காணப்படும் பாரதக்கதை நபல்களாகும் .

0000000000 0000000000

சுப்பிரமணியம் , வ.த., 2000, பற்றநானபுற மபிலமும் துளிவூரயும் , சனென்னை: திருமகள் நிலயம் .
இளயபெருமாள் ,கமோ., 2006, பற்றநானபுற பெருளூர, சனென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம் .
கரூணாநிதி,ந., 2008, துல்காப்பியம் , சனென்னை: வசந்தா பதிப்பகம் .
கமோதண்டம் , கமொ.மா., 2010, மணிமகேலை, சனென்னை: கங்கை புத்தகநிலயம் .
சாமிநாதயைர் , உ.வமே., 1971, பற்றநானபுற மபிலமும் உரயும் , சனென்னை: உ.வமே.சாமிநாதயைர் நபல் நிலயம் .
சுப்பிரமணியன் , ச.வமே., 2003, பத்துப்பாட்டு, கமோவிலபர் : கமோவிலபர் மடாலயம் .
சுப்பிரமணியன் , ச.வமே., 2004, சிலப்பதிகாரம் , சனென்னை: கங்கை புத்தகநிலயம் .
சுப்பிரமணியன் , ச.வமே., 2006, சங்க இலக்கியம் (முழுவதும்), சனென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம் .
சுப்பிரமணியன் , ச.வமே., 2009, அகநானபுற, சிதம்பரம் : மய்யப்பன் பதிப்பகம் .
சுப்பிரமணியன் , ச.வமே., 2009, கலித்தொகை, சிதம்பரம் : மய்யப்பன் பதிப்பகம் .
சுப்பிரமணியன் , ச.வமே., 2009, பதிற்றுப்பத்து, சிதம்பரம் : மய்யப்பன் பதிப்பகம் .
துரசாமிப்பிள்ளை, ஓளவசை சூ., 2002, பற்றநானபுற பகுதி - 1, சனென்னை: திருநலெல் வமேலி துனெனிந்திய சவைசித்தாந்த நபற்பதிப்புக் கழகம் .
துரசாமிப்பிள்ளை, ஓளவசை சூ., 2007, பற்றநானபுற மபிலமும் உரயும் பகுதி - 2, சனென்னை: திருநலெல் வமேலி துனெனிந்திய சவைசித்தாந்த நபற்பதிப்புக் கழகம் .
பாலுசாமி, நா., 2009, வாழ்வியற் களஞ்சியம் துொகுதி ஆறு, தஞ்சாவபர் : தமிழ்ப்பலகலைக் கழகம் .
பாலுசாமி, நா., 2009, வாழ்வியற் களஞ்சியம் துொகுதி இரண்டு, தஞ்சாவபர் : தமிழ்ப்பலகலைக் கழகம் .
பாலுசாமி, நா., 2009, வாழ்வியற் களஞ்சியம் துொகுதி எட்டு, தஞ்சாவபர் : தமிழ்ப்பலகலைக் கழகம் .
பாலுசாமி, நா., 2009, வாழ்வியற் களஞ்சியம் துொகுதி ஏழு, தஞ்சாவபர் : தமிழ்ப்பலகலைக் கழகம் .
பாலுசாமி, நா., 2009, வாழ்வியற் களஞ்சியம் துொகுதி ஐந்து, தஞ்சாவபர் : தமிழ்ப்பலகலைக் கழகம் .
பாலுசாமி, நா., 2009, வாழ்வியற் களஞ்சியம் துொகுதி ஒன்பது, தஞ்சாவபர் : தமிழ்ப்பலகலைக் கழகம் .

Written by - முனைவர் சு. அ. அன்னையப்பன், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, தய வளனார்
தன்னாட்சிக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 23 March 2019 21:25 - Last Updated Saturday, 23 March 2019 21:28

பல கலகை கழகம் .

பாலுசாமி, நா., 2009, வாழ்வியற் களஞ்சியம் தொகுதி ஒன்று, தஞ்சாவூர்: தமிழ்ப்
பல கலகை கழகம் .

பாலுசாமி, நா., 2009, வாழ்வியற் களஞ்சியம் தொகுதி நான்கு, தஞ்சாவூர்:
தமிழ்ப்பல கலகை கழகம் .

பாலுசாமி, நா., 2009, வாழ்வியற் களஞ்சியம் தொகுதி பத்து, தஞ்சாவூர்:
தமிழ்ப்பல கலகை கழகம் .

மஞ்சுளா, பி., 2011, திரௌபதி பெண்ணிய நோக்கில், சின்னை: காவ்யா.

வநேங்கடசாமி, மயிலை சீனி., 2002, சமயங்கள் வளர்த்த தமிழ், சின்னை: எம். வறெற்றியரசி.

வநேங்கடசாமி, மயிலை சீனி., 2002, மயிலை சீனி. வநேங்கடசாமி ஆய்வுக்கட்டுரைகள்
தொகுதி - 5, சின்னை: மக்கள் வளியீடு.

annaiyappan.s.a@gmail.com

*0000000000000000 - -00000000 00.0.000000000000, 0000000 000000000000, 000000000000000000,
000 0000000 000000000000 00000000, 00000000000000000000 - 620 002. -